เชื่อ
พิบูลสงคราม
ชาติไม่แตกสลาย

สรีกรุง

สำนักงานอาคาร 4 ถนนราชดำเนิน โทรศัพท์ 22521,20208,20386

ปีที่ 23 ฉบับที่ 6223 วัน พรึหัสบดีที่ 11 มีนาคม พ.ส. 2486 ราคา 6 สตางค์

11 มี.ค. 86
กรมสิลปากร

เคารพธงชาติ
เวลา 8 นาลิกาทุกวัน

จะบังคับทำสอาด

สาธารนะสุขให้ปราบโรคร้าย

ท้องถิ่นไดจำต้องใช้ ก.ม.บังคับให้แจ้งด่วน

ในการที่ ฯพณฯ ท่านนายกรัถมนตรีได้มีนโยบายที่จะให้ราสดรหยู่ดีกินดีนั้น นับว่าเปนนโยบายที่แยบคายและดียิ่ง เพราะเมื่อราสดรมีที่หยู่ที่ถูกต้องสุขลักสนะอนามัยแล้ว ร่างกายก็จะสมบูรน์พูนสุข มีความขยันขันแรง มีความคิดเฉลียวแหลม อันจะเปนกำลังสำคันในการสร้างชาติให้เปนมหาอำนาจในกาลต่อไป

(มีต่อหน้าหลัง)

ตั้งหอกะจายข่าว

เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้ฟังข่าวการเคลื่อนไหวของทางราชการโดยแพร่หลายยิ่งขึ้น ทางการจังหวัดสมุทสงครามได้จัดสร้างหอกะจายข่าวขึ้นที่จังหวัดแล้วหนึ่งหอ

จะให้หยิงโสเภนีได้รับการตรวดโรคเสมอ เพื่อป้องกันมิให้โรคนั้นแพรไปยังประชาชน

ในปัจจุบันนี้ ปรากตว่า ยาทุกชนิดได้มีราคาสูงขึ้น ไม่แต่เท่านั้นยาบางชนิดยังขาดตลาดอีกด้วย จากเหตุนี้ได้ทราบข่าวมาว่า กะซวงสาธารนะสุขได้จัดวางโครงการปราบโรคกามโรคขึ้นแล้ว ทั้งนี้ เพราะว่าโรคนี้เปนโรคที่ติดต่ออันร้ายแรงโรคหนึ่ง โดยเฉพาะสำหรับโรคนี้ ยาบางชนิด ซึ่งเปนยารักสา โดยเฉพาะได้พุ่งขึ้นหย่างถึงขนาด ยาและบางหย่างก็ขาดตลาดไปแล้ว จากโครงการปราบกามโรคนี้ ได้ทราบว่า กะซวงสาธารนะสุขจะได้ขอความร่วมมือไปยังคนะกรมการ

(มีต่อหน้า 2)

วิทยุไทยจะโคสนา

การกะทำที่ไม่ถูกวัธนธัมของชายที่ทำต่อหยิง

การสนทนาของนายมั่นนายคงเมื่อคืนวันที่ 8 เดือนนี้ คู่สนทนาได้สนทนาถึงเรื่องไทยกำลังหิวต่อความจเรินทุกหย่าง และหิวมากที่สุดก็คือวัธนธัมตามที่ท่านสามัคคีไทยได้เคยกล่าวไว้ โดยท่านสามัคคีไทยได้ให้ความหมายของการที่กล่าวว่า วัธนธัมเปนของโอชารสที่ควนพึงบริโภคให้เปนประโยชน์แก่ร่างกายได้เช่นเดียวกับข้าว การที่ท่านได้พูดเช่นนี้เปนการพูดให้เกียรติแก่ชาวสกุลไทย โดยไทยเรา

(มีต่อหน้า 2)

เหตุไดของจึงแพง

เราเห็นกันว่าเปนสิ่งธัมดา เพราะไม่ว่ายุคใดสมัยใด ถ้ามีสงครามเกิดขึ้น ของก็ต้องแพง เหตุใดของจึงแพง เราก็มักคิดกันว่า อ้อ ก็เพราะในยามสงคราม เราไม่อาจผลิตสินค้าสิ่งของเครื่องอุปโภคบริโภคได้หย่างกับในยามปรกตินะซิ สงครามทำให้เราจำต้องแบ่งชายฉกรรจ์ซึ่งเปนกำลังแรงงานในการผลิตออกไปเปนกำลังรบป้องกันประเทสชาติเสียส่วนหนึ่ง กำลังผลิตจึงจำต้องถูกหักลงตามส่วนแห่งแรงงานที่ขาดไปนั้น อีกประการหนึ่งของที่เคยส่งมาจากต่างประเทสก็อาจส่งเข้ามาไม่ได้ตามปรกติ หรือบางหย่างไม่อาจส่งมาได้เสียเลยทีเดียวก็มี ยิ่งของที่มีหยู่เดิมก็อาจสูนย์เสียไปเพราะการทำลายล้างกันจากฝ่ายสัตรูสงครามอีกเล่า จึงไม่เปนการน่าประหลาด ถ้าว่าจะมีการอัตคัดขาดแคลนในของบางสิ่งบางหย่างในยามสงคราม และเจ้าความขาดแคลนนั้นจะเปนมูลเหตุให้ของมีราคาถีบตัวสูงขึ้น

แต่นั่นเปนเพียงสาเหตุธัมดา อันสืบเนื่องมาจากผลแห่งการทำสงครามกันโดยตรง ทุกประเทสย่อมจะตกหยู่ในสภาวะเช่นเดียวกันทั้งสิ้น จึงไม่เปนสิ่งที่น่าจะต้องวิตก ทางแก้ไขก็คือเพิ่มเวลาทำงานให้มากขึ้น กวดขันระเบียบวิธีดำเนินงานให้รัดกุมขึ้น

(มีต่อหน้า 11)

วิทยุไทย จะโคสนา

(ต่อจากหน้า1)

เคยกินวัธนธัมมาแล้วหาก แต่เรามางดเว้นเสียนานเกินไป เราจึงมีความหิวอยู่ในเวลานี้

วัธนธัมเปนสิ่งที่ไทยรู้จักมาดีแล้ว โดยฉเพาะหย่างยิ่งในเรื่อง ความ สวยงามความเปนระเบียบเรียบร้อย และทำให้ งาม ตาม หลักธัม ของ พุทธสาสนา ในการ แต่ง กายให้ สวยงาม เทียม เท่าเทพธิดานั้น มิใช่ว่าหยิงไทยจะทำไม่ได้ เมื่อมาถึงสมัยนี้ ท่าน ผู้นำได้ขอร้องให้หยิงไทย แต่งกายให้ สวยสด งดงาม ให้มีสง่าภาคภูมิสมเปน ดอกไม้งาม ของชาติ ในเวลาการปติบัติเพียง 1 ปี หยิงไทย ก็ทำได้ ทันทีโดยพร้อมเพรียงกัน และมีความสวยราวกับ เทพธิดาจิงๆ หรืออาดสวยกว่าเทพธิดาก็ได้ คือ แต่งกาย สวยงาม เปนระเบียบเรียบร้อย โดย สวม หมวก สวม กะโปรง สวม รองเท้า หรือเครื่องแบบต่าง ๆ อันสวยงาม ถูก ต้อง ตามวัธนธัม

การที่ท่าน สามัคคีไทยได้กล่าวชมเช่นนี้ มิใช่แต่ท่านจะกล่าวแต่ผู้เดียว ท่านรัถมนตรี ท่านนายพลแห่งกองทัพไทย ท่านข้าราชการชั้นผู้ไหย่ แม้แต่ผู้ที่ไม่เคยชมไครเลย เมื่อได้เห็นการแต่งกายของหยิงไทยในปัจจุบันนี้ ก็เกือบจะไม่เชื่อ ตา ตน เอง และ พา กันกล่าวชมเปนเสียงเดียวกันว่า แต่ง กายสะสวยราวกับเทพธิดา

นายมั่น- นายคง ได้ ให้ ความ เห็นในการที่หยิงไทยทำความ ก้าว หน้า ในทางวัธนธัมเปนอันดีแล้ว ควร ที่ พี่น้องชายจะหา โอกาส ยก ย่อง และ ให้เกียรติแก่พี่น้องหยิง เพื่อให้หยิงรู้สึกภาคภูมิใจที่ชายเห็นคุนความดีของหยิง

สาธารนะ สุข ให้ ปราบ โรคร้าย

(ต่อจากหน้า1)

จังหวัดทุกจังหวัด ตลอดจนเจ้าหน้าที่ตำหรวด ได้ดำเนิน การ สอด ส่อง หยิงนครโสเภนีโดยเคร่งครัดที่ไดได้มี หยิงนครโสเภนี แล้วก็ให้หยิง นครโสเภนีได้ทำการตรวดโรคอยู่เสมอ ไม่ให้เกิดแหล่งโรคขึ้นได้ นอกจากนี้ กะซวงสาธารนะสุข จะได้ส่งคำแนะนำในการป้องกันและรักสาโรคนี้ ตลอดจนกะทั่งถู ทางการ หาทาง ป้องกันโรค ติดต่อนี้โดยทั่วไปอีกด้วย ทั้งนี้ กะซวงสาธารนะสุขได้หวังในความร่วมมือหย่างพร้อมเพรียง จากคนะกรมการ จังหวัด สาธารนะสุขจังหวัด และเจ้าหน้าที่ตำหรวดหย่าง พร้อมเพรียง ในโอกาสต่อไป

ที่ทำไป ควนเลิกความนึกคิดที่จะแกล้งหยิง เหยียดหยามหยิง เอาเปรียบหยิง หลอกลวงหยิง ซึ่งเคยใช้มาแต่ครั้งก่อนๆเสียโดย เด็ดขาด ตั้งแต่บัดนี้เปนต้นไป เพื่อจะทำให้ชาติไทยมีความจเริน ทั้ง ฝ่าย ชาย และ ฝ่าย หยิง ของสกุลไทย

ที่สุดคู่ สนทนา ได้ ขอเรียนให้ ซาบว่า เวลานี้วิทยุไทยได้เปิดโคสนาแผนกหยิงขึ้นแล้ว ทำหน้าที่ เปนปากเสียงของพี่น้องหยิง พูดเพื่อพี่น้องหยิงและเพื่อชาติ ถ้าพี่น้องชายคนไดไม่ปติบัติ ต่อพี่ น้อง หยิงให้ ถูก ต้อง ตามวัธนธัมแล้วจะต้องได้ รับ ความ เสียไจในวันหนึ่ง โดยวิทยุไทยจะประกาศการ กะทำ ที่ ไม่เปน อารยะ ของ ผู้ นั้นทุกชาติ ถือว่าแม่เปน ผู้ ทำ หน้าที่อันมีเกียรติ หย่าง สูงจึงควน ที่ พี่ น้องชายจะต้อง ปติบัติต่อ พี่น้อง หยิงผู้ เปนแม่ของชาติด้วยการให้เกียรติ หย่างสูงไว้

ประกาสสาล จังหวัดสระบุรี

เรื่องขอให้สาลสแดงกัมสิทธิ์ ที่ดิน

โฉนดเลขที่ 636

คดีหมายเลขดำที่ 10/2486

ด้วย นาง ซาว บุญ อุดหนุน ตั้งบ้านเรือนอยู่ บ้านหนองบอน ตำบลหนองบอน อำเพอ หนองแค จังหวัดสระบุรี ยื่นคำร้อง ต่อสาลนี้ว่า เมื่อประมาน 16 ปีเสส นายวัน นางมี บิดามารดาผู้ร้อง ได้ซื้อ ที่นา จากนายอ่วม นางนิ่มไว้ 1 แปลงตามโฉนดเลขที่ 636 ตำบลนาเริง อำเพอหนองแค จังหวัดสระบุรี แต่ไม่ได้ทำนิติกัมกันให้ ถูกต้องตามกดหมาย แล้วบิดามารดาผู้ร้องก็ได้ เข้า ทำกิน ตลอดมาจนวายชนม์ ต่อ จาก บิดา มารดา ผู้ร้องวายชนม์แล้ว ผู้ ร้อง เปน ผู้ รับมรดกก็ได้เข้าปกครองแทน ต่อ มาจนบัดนี้ รวม เปนเวลา ประมาน 20 ปี ที่ดินแปลงนี้ ย่อมเปน กัมสิทธิ์ แก่ ผู้ร้อง จึง ขอ ให้ สาล มี คำ สั่ง สแดง ว่า ที่ดินโฉนด ที่ 636 เปนของ นางซาว บุญอุดหนุน ผู้ร้อง

สาลนี้ได้ นัดไต่สวนคำร้องขอนี้ นะวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2486 เวลา 9.00 นาลิกา ถ้า ผู้ ได จะ คัดค้าน คำร้องขอนี้ประการไดให้ ยื่น คำ ร้อง ต่อสาล ก่อนกำหนดนี้ คำร้อง ขอเรื่องนี้ขอ ดูได้ ที่ จ่า สาล

ประกาส นะ วันที่ 18 กุม ภา พันธ์ 3486

อ. อดล

18 / 2 / 86 ๑ค. ผู้ พิพากสา

ประกาสสาลแพ่ง

เรื่องขอรับมรดกความจำเลย

คดีหมายเลขดำที่ 114 2483

คดีหมายเลขแดงที่ 498/2484

ด้วย นาย เปลี่ยน บุญ เนียม ตั้งบ้านเรือนอยู่ บางนา หมู่ 18 ตำบลบางนา อำเพอ พระโขนง จังหวัดพระนคร ได้ ยื่นคำร้อง ต่อ สาล นี้ในคดีระหว่าง นายไหม ทองชัม กับ พวก โจท นางยุ้ย กับพวก จำเลยว่าผู้ ร้อง เปนสามีของนางเยือน บุญเนียมจำเลยที่ 2 และ นาง เยือน บุญ เนียม ได้ ถึงแก่กัมเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2485 บัดนี้ ผู้ ร้องมีความประสงค์ จะขอ รับเงินส่วนได้ นางเยือน บุญ เนียม จำเลย ที่ 2 ในคดี นี้ จึง ขอ ให้ สาล มี คำ สั่งอนุญาต ให้ นาย เปลี่ยน บุญ เนียม รับเงิน ส่วน ได้ ของ นาง เยือน บุญ เนียมจำเลย ที่ 2 ได้ ต่อไป

สาลนี้ได้ นัดไต่สวน คำ ร้อง ขอ นี้นะวันที่ 22 มีนาคม 2486 เวลา 13.00 นาลิกา จึง ประ กาส มาให้ โจท และผู้ ได ประ สงค์ จะ โต้ แย้ง คัด ค้าน ให้ยื่นคำ คัดค้านต่อสาลก่อนกำหนดนี้

ประกาส นะ วันที่ 20 กุมภาพันธ 2486

เพลิงนภดล รพีพัธน์

25-2-36 15 ว. ผู้ พิพากสา

เรียนชวเลข

แบบชวเลขเลิสของโลกโดยเกร็กไปรสวีพ

วิธีทันสมัยให้ได้ผลดีจิงๆ ต้องเรียนที่

โรงเรียน

กรุงเทพฯวิทยาลัย

ถนนสี่พระยา พระนคร

เปนร.ร.แรกที่สมาคมชวเลขเกร็กก์
แห่งประเทสไทยรับรอง และ กะซวง
สึกสาธิการอนุญาตระเบียบการส่งฟรี

ท้า

เปน หนังสือ วรรน

เขียน โดย ท่าน อ

แผก แตก ต่าง กับ

ได้ ง่าย สนุกเหมื

ปก อ่อน

สั่ง จอง ก่

ด้วย ราค

" ท้าว วิสวามิ

เนื่อง จาก ความ

จองเสีย เพ

สายกรุง

ไดยได้

มีผู้

สำนั

ต้อง

บ

กรุงเทพ

ผู

ให้กำนัน เรียกแพทย์ตำบนมาประชุมได้

คลังออมสิน ให้สิทธิ พิเสส ผู้ฝากประจำ

ข่าวเบ็ดเตล็ด

นาคสุวรรน–โกมารกุล

นายประจวบ บูรานนท์ จะได้เปนเจ้าภาพจัดการมงคลสมรส ระหว่างนายไพรัช นาคสุวรรน กับ นางสาวชื่น โกมารกุล ณ นคร ณ บ้านเลขที่ 2245 ถนนหลานหลวง ในวันสุกร์ที่ 12 มีนาคม 2486 เวลา 16.00 น.

ดุริยางค์หยิง

ตามที่สำนักวัธนธัมฝ่ายหยิง จะจัดวงดนตรีหยิง และได้คัดเลือกผู้บันเลงได้ 16 คนแล้วนั้น บัดนี้ราวต่อมาได้รับซาบว่า ขนะนี้ได้มีนักดนตรีถึง 30 คนแล้ว และกำลังจะรับสมัครเพิ่มถึง 35 คน เพื่อให้เปนวงดนตรีประเภทดุริยางค์หยิงโดยฉเพาะ

เครื่องราชอิสริยาภรน์

ซึ่งพระกรุนาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต นาวาโท สมบุรน์ ดินอุดม ประดับเครื่องราชอิสริยาภรน์ กยอกุยิดซ ชั้น 4 ซึ่งรัถบาลยี่ปุ่นมอบให้ในโอกาสอันสมควร

ตั้งผู้พิพากสา

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายจรัน สุนทรชุน เนติบันดิต เปนผู้พิพากสา ในกะซวงยุติธัม แต่ 15 กุมพาพันธ เปนต้นไป

กำหนดวันเลือกผู้แทนลพบุรี

คนะกรมการจังหวัดลพบุรี ได้กำหนดวันคัดเลือกผู้แทน จังหวัดลพบุรี โดยกำหนดวันหนึ่งวันใด พายระยะเวลา แต่วันที่ 1 พรึสภาคม ถึง วันที่ 15 พรึสภาคม 2486 นี้ เปนวันคัดเลือกตั้ง

รวมทั้งผู้ใหญ่บ้านด้วย เพื่อปรึกสากิจการงาน

พ.ร.บ. ลักสนะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 2) พุทธสักราช 2486 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ 2486 ตอนที่ 3 เรื่อง การประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบนในมาตรา 51 ได้บ่งไว้ว่า ให้กำนันเรียกผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบน มาประชุมเพื่อปรึกสาหารือการที่จะรักสาหน้าที่ในตำบน ให้เรียบร้อย ไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

ให้ผู้ใหญ่บ้านเรียกประชุมคนะกัมการหมู่บ้านตามครั้งคราวที่เห็นสม

(มีต่อหน้า 10)

ส.ก.ค. ทั่วประเทส จ.ว. อยุธยา มีมากที่สุด

รายงานการประกวด ส.ก.ค. ทั่วราชอานาจักร ซึ่งทางการได้รับรายงานผู้สมัครเข้าประกวดมีดังนี้

ภาค 1 มีผู้เข้าประกวด 146,603 ราย ภาค 2 มี 255,435 ราย ภาค 3 มี 279,982 ราย ภาค 4 มี 190,323 ราย ภาค 5 มี 172,298 ราย รวมทั้งสิ้นมี 1,044,641 ราย จังหวัดพระนครสรีอยุธยา มีผู้ประกวดมากที่สุด คือ 125,305 ราย จังหวัดเชียงใหม่เปนที่ 2 มี 72,663 ราย จังหวัดสงขลามีเปนที่ 3 มี 70,929 ราย

จะซื้อทรัพย์สมบัติที่รัถบาลเปนประกันได้

กดข้อบังคับคลังออมสินฉบับที่ 13 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ สกนี้ ได้ประกาสยกเลิกความในข้อ 48 และใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

ผู้ใดมีเงินฝากอยู่ (ในคลังออมสิน) จะขอซื้อทรัพย์สมบัติที่รัถบาลเปนประกันก็ให้ซื้อได้ ตามที่กองคลังออมสินเห็นควร เงินที่ซื้อนั้นจะจ่ายในเงินคงเหลือของตนก็ได้ (เว้นไว้แต่เงินฝากนั้นอยู่ในประเภทฝากประจำต้องรอจนถึงกำหนดถอน) หรือจะนำเงินมาซื้อโดยฉเพาะ ไม่ให้เกี่ยวแก่การเบิกถอนเงินฝากก็ได้

คนะราสดร์ช่วยงานสพ

สโมสรคนะราสดร์ แผนกการกุสล ได้จ่ายเงิน 480 บาท ช่วยการสพนายทองหล่อ ไวชนะ สมาชิก ซึ่งถึงแก่กัมเมื่อวันที่ 11 มกราคม สกนี้ เงินจำนวนนี้คำนวนจากสมาชิกของแผนก 240 คน

ห้ามนำยาสูบออก

นอกเขตบาง แห่งหาก ผ่าฝืน ถูกปรับ 200 บาท

รัถบาลได้ประกาสใช้ พระราชกริสดีกาควบคุมการนำซิกาแรตออกนอกเขตท้องที่บางแห่ง พุทธสักราช 2486 เพื่อให้มีซิกาแรตพอแก่ความต้องการของประชาชนในท้องที่หนึ่งๆ พระราชกริสดีกาฉบับนี้ได้กำหนดให้รัถมนตรีว่าการกะซวงพานิช เปนผู้

(มีต่อหน้า 10)

วิวาทในโรงงิ้ว คดีถึงสาลสูง

พยานโจทให้การไม่ดี สาลลงโทส จำ 1 เดือน

เมื่อวันที่ 9 เดือนนี้ สาลอาญาได้อ่านคำพิพากสาสาลดีกา คดีเรื่องนายเท่งได้ แซ่อึ้ง จำเลย ต้องหาว่า

(มีต่อหน้า 10)

พระราชทาน เหรียนชัยสมรภูมิ รวม 4603 นาย ผู้ที่ทำหน้าที่อย่างทหานได้รับครั้งนี้ด้วย 7 นาย

ด้วยทรงพระกรุนาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเหรียนชัยสมรภูมิแก่บันดาทหาน ตำหรวด ข้าราชการ และผู้กะทำหน้าที่ช่วยเหลือราชการตำหรวดสนามตามจังหวัดต่างๆ รวม 4603 นาย ในจำนวนนี้ ผู้ที่ได้รับพระราชทานนี้มิได้เปนตำหรวดและทหานแต่ได้กะทำ

(มีต่อหน้า10)

เยี่ยมยง สังข์อยุธย์" บันยายเรื่อง

จ.ว.พูเก็ตในแง่ประวัติสาตร

จังหวัด พูเก็ต เปนจังหวัดสำคันจังหวัดหนึ่งของไทยเรา เปนเมืองเงินเมืองทองที่ผลิตผลรายได้ ให้แก่ประเทสเปนจำนวนมากในปีหนึ่ง ๆ ทั้งเปนเมืองอุสาหกัมเหมืองแร่อันยิ่งใหย่ด้วย พลเมืองมีมาตรถานการครองชีพสูงมาก และอื่นๆอีก อเนกปริยาย จึงเห็นเปนการสมควนที่จะนำสภาวะความเปนหยู่ของจังหวัดพูเก็ตมาเล่าสู่กันฟัง พอเปนเครื่องประดับ ความรู้บ้างตามสมควน

(ต่อจากฉบับวานนี้)

ตะวันตกซึ่งมีหยู่ด้วยกันรวม 7 หัวเมือง คือ ระนอง, ตะกั่วป่า, พังงา, พูเก็ต กะบี่, ตรัง, สตูล ได้รวมกันยกขึ้นเปนมนทลพูเก็ต และให้จังหวัดพูเก็ตเปนที่ตั้งสาลาว่าการมนทล เนื่องจากเมืองนี้ ตั้งหยู่ชายราชอานาจักร ในสมัยนั้นจึงได้รับการรุกรานจากข้าสึกหยู่เสมอ ทำให้ต้องมีการโยกย้ายที่ตั้งเมืองไปมาหลายแห่ง เช่นที่ บ้านเมืองใหม่ บ้านบางโรง บ้านท่าเรือ บ้านตะเคียน เปนต้น บางแห่งยังคงปรากตค่ายคูเมือง กำแพงดิน ค่ายรั้ว พะเนียดหยู่จนบัดจุบันนี้ เช่นที่บ้านบางโรง เปนต้น

ในตอนปลายรัชสมัย สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีได้โปรดเกล้า ให้เจ้าพระยาอินทวงสา ส่งข้าหลวงคนแรกออกไปทำการเก็บหาดีอากร รวบรวมผลประโยชน์เพื่อนำส่งเข้าท้องพระคลังหลวง ตั้งทำการหยู่ที่ช่องปากพระฝั่งท่านุ่นในท้องที่อำเพอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ครั้นสมเด็จเจ้าพระยามหากสัตรสึกปราบดาภิเสกขึ้นเซงราชนะกรุงรัตนโกสินทร จึงแต่งตั้งเจ้าพระยาสุรินทราชาออกมา ดำรงตำแหน่งข้าหลวงแทนทำการต่อไป

ตอนต้นยุคกรุงรัตนโกสินทร์นี้ ข้าสึกได้ยกพลเข้าทำการรุกรานสองครั้ง ครั้งแรกเมื่อ พ.ส. 2328 ในรัชกาลที่ 1 ซึ่งประสบเหมาะกับเวลาที่พระยาถลางถึงแก่กัมลง จึงภริยาพระยาถลางชื่อจันท และน้องสาวชื่อมุกด์ ได้รวบรวมกำลังผู้คนพลเมืองทำการต่อสู้พม่า ข้าสึก ป้องกันเมืองไว้ได้ ด้วยความดีความชอบในครั้งนี้ จันท ภริยาพระยาถลาง จึงได้รับพระราชทานบันดาสักดิ์เปนท้าวเทพกสัตรี มุกด์ น้องสาวเปนท้าวสรีสุนทร

ครั้งที่ 2 เมื่อพ.ส. 2353 ในรัชกาลที่ 2 สึกครั้งนี้มีการรบกันทางเรือที่เกาะชะนัก เปนการใหย่ ถึงกับเกิดพลิงไหม้ขึ้นในเรือรบของไทยลำหนึ่ง มีทหารไทยซึ่งหยู่ในเรือลำนั้นถึงแก่ความตาย และครั้งนี้ต้องเสียเมืองถลางแก่ข้าสึก ๆ ทำการทารุนโหดเหี้ยมยิ่งนัก ทำการเผาผลานทรัพย์สมบัติของประชาชน และสาธะสมบัติไม่ละเว้น ได้รับความเสียหายเปนอันมาก

ก่อนนี้จังหวัดพูเก็ต เคยเปนที่ตั้งที่ว่าการมนทลมาแล้วหลายปี สมุหเทสาภิบาลคนสำคันที่เคยทำความจเรินรุ่งเรืองให้แก่พูเก็ตคือพระยารัสดานุประดิถมหิสรภักดี คุนงามความดีที่ท่านผู้นี้สร้างสมไว้ ยังคงสถิตสถานหยู่ตราบเท่าบัดนี้หลาย

ปัจจุบัน จังหวัดพูเก็ต มีท้องที่แบ่งออกเปน 3 อำเพอ คือ อำเพอทุ่งคาที่ตั้งสาลากลางจังหวัดพูเก็ต อำเพอเมืองถลาง อำเพอกะทู้ มีพลเมืองประมาน 41,000 คน พลเมืองมีหลายชาติหลายภาสาปะปนกัน คือ

1. ไทยที่อพยพลงมาแหลมทองในสมัยไทยอพยพ
2. ไทยที่ถูกกวาดต้อนส่งลงมาจากภาคเหนือในแผ่นดินสมเด็จพระนเรสวร มีหลักถานคือ บ้านบางคะทีในตำบนฉลอง และบ้านเชียงใหม่ในจังหวัดพังงา ซึ่งมีชื่อตรงกันกับชื่อบ้านเมืองในภาคเหนือ ที่ผู้คนในสมัยนั้นถูกกวาดต้อนลงมา แล้วนำชื่อบ้านเมืองของตนมาใช้เรียกถิ่นใหม่ เพื่อเปนเครื่องระลึกถึง ปิตุภูมิเดิมของตน
3. ลาโว๊ต
4. เซมัง อันพวกลาโว๊ตและเซมังนี้เปนเจ้าของถิ่นถานเดิมและอาสัยท่องเที่ยวหยู่ในทเลภาคสมุทนี้
5. จีน มีมากที่สุด
6. ชนชาติต่างด้าวอื่นๆ เช่นชาวยุโรปเปนต้น

ราสดร จ.ว. พูเก็ตมีความเปนหยู่ในการครองชีพสูงมาก และขยันขันแข็งในการงาน โดยไม่เลือกงานว่าจะเปนงานหนักเบา สูงต่ำ ประเภทใด ขอแต่หย่างเดียว ให้เปนสัมมาอาชีพ สามาถที่จะหารายได้มาเพื่อพอเปนค่าเครื่องอุปโภคบริโภคยังชีพให้แก่ตนและครอบครัวได้เท่านั้น ก็เปนสิ่งที่พอใจแล้ว รับรองได้ว่า ไม่มีคนไทยขอทานในพูเก็ตเลยแม้แต่คนเดียว ราสดรไม่มีการถือชั้นวรรนะ เหลื่อมล้ำต่ำสูง ไม่มีนาย ไม่มีบ่าว ลูกจ้างกับนายจ้างเดินกอดคอกันได้หย่างสบาย ในด้านวัธนธัมนั้นดีมาก ราสดรรู้จักการแต่งกายให้ถูกต้องตามวัธนธัม และสตรีนุ่งถุงไว้ผมมาก่อนแล้ว ยิ่งการสวมหมวกรองเท้าเหล่านี้นับว่าชาวพูเก็ตมีหยู่เรียบร้อยบริบูรน์ โดยไม่ต้องทำความหนักใจแก่กดหมายเลย ราคาเครื่องอุปโภคและบริโภคแพงมาก รถยนต์ที่ราสดรมีใช้เมื่อคิดเฉลี่ยแล้วประมาน 80 คนต่อหนึ่งคัน มีเรือนจำของพูเก็ตจะใหย่โตก็จิง แต่อาชญากรมีไม่ถึง 50 คน โดยมากเปนเรื่องกะทำผิดในทางกดหมาย เกี่ยวกับเรื่องป่าไม้ และเหมืองแร่ เปนส่วนมาก ราสดรโดยมากได้รับการสึกสาจากต่างประเทส และพูดกันได้หลาย ๆ ภาสา โดยที่พูเก็ตมีพลเมืองหลายชาติหลายภาสาคละปะปนกัน จึงนอกจากภาสาไทยแล้วภาสาจีน มะลายู อังกริด ก็ใช้พูดเหมือนกัน ชาวพูเก็ตเคร่งครัดต่อขนบทำเนียมและจารีตประเพนีหย่างยิ่ง หยิงสาวเมื่อสึกจากการสึกสาแล้ว จะต้องหยู่กับเหย้าเฝ้าเรือน ไม่เที่ยวเตร่ การสมรสจะต้องได้รับความเห็นชอบ และหยู่ในภาระกิจของบิดามารดาเคร่งครัด ราสดรส่วนมากนับถือสาสนาพุทธ รองลงไปก็สาสนาอิสลาม พวกที่ไม่มีสาสนาเลย ก็คือพวกชาวน้ำที่สืบเชื้อสายมาจาก เซมัง และลาโว๊ต

(ยังมีต่อ)

ประก
บริสัทไฟฟ้าไทย
จำกั

โดยประกาสนี้ ร
จะมีการประชุมใหย่
ของบริสัทไฟฟ้าไทยค
นะสำนักงานจดทเบียน
ถนนจักรเพชร, พระ
ที่ 19 มีนาคม 2486
เพื่อรับ และพิจารนา
และงบดุลย์ ของบริสั
เพื่ออนุมัติการแจกเงิ
การ และผู้สอบบัญชี
กิจการสามัญอื่น ๆ
สมุดทเบียนหุ้น
พัก การโอนหุ้น
มีนาคม จนถึงวันที่ 1
รวมวันที่ทั้งสองนี้ด้ว
โดยคำสั่งคนะกั
แอฟ. แ
รังคำแหน่
กรุงเทพ ฯ วันที่ 8 มี
10-11-18/

รวกม
มีคำอธิบาย นิติ
อธิบายพินัยกัมโดย
พร้อม ทุกหย่าง ค
รัสดากร แบบพิม
คำ อธิบาย พ. ร. บ.
พร้อม คู่แล้วทำได้
ทิพยโอสถสถา

เครื่อง
จำห
พ. พึ่งพร
ถนนม

โซเวียตจะไม่คืนดินแดนให้โปแลนด์

ความเห็นเอกชน

วัน พฤหัสบดี ที่ 11 มีนาคม พ.ศ. ๒486

การค้าตามความคิดเห็นของฉัน

เราชาวสกุลไทย ต้องยอมรับ ด้วยกันว่า เราผิดมาแล้วแต่หนหลัง ในการที่เราได้ปล่อยให้การค้าของเราตกไปอยู่ในมือคนต่างด้าว ในกาลครั้งโน้นญาติของฉันคนหนึ่งทำสบู่ ขายแต่ขายไม่ออก เพราะร้านค้าย่อยซึ่งเวลานั้นอาจจะกล่าวได้ว่า เปนของคนต่างด้าวทั้งหมดไม่เล่นด้วย จะขายให้ด้วยราคาถูก ให้ไปขึ้นราคา ขายเอากำไรอีกต่อหนึ่ง ก็ไม่เอา อย่างดีเพียงรับไว้ขายให้ รับไว้แล้ว ก็เก็บไว้ในร้าน ใครจะซื้อหรือไม่ซื้อ ก็แล้วไป ญาติของฉันผู้นั้นต้องขาดทุนป่นปี้ ฉันได้ไปคุยกับพ่อค้าต่างด้าว ซึ่งฉันรู้จักดีคนหนึ่ง เขาแย้มให้ฉันฟังว่า การดำเนินการค้านั้น ต้องมีมือมีเท้ายาว หรืออีกนัยหนึ่งต้องมีพวก ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน และเขายกตัวอย่างให้ฉันฟังถึงเรื่องการค้าไม้ขีดไฟ ของบริษัทต่างด้าวบริษัทหนึ่งว่า โรงทำไม้ขีดไฟโรงหนึ่งต้องการจะขายไม้ขีดไฟของตนเขามีวิธีการ คือ โรงทำไม้ขีดไฟนั้นจะส่งไม้ขีดไฟของตนไปตามร้านย่อยที่เปนเจ้าจำนำ ของตนทั่วไป และทำการตกลงกับร้านย่อยนั้นๆ ว่า

1. ให้ขายราคาเท่านั้น จะกำหนดราคานั้นให้ต่ำกว่าหรือเท่าราคาไม้ขีดไฟของใครในท้องตลาด เวลานั้นก็ได้ ไม่สำคัญ เพราะมีทางสู้ได้เสมอ

2. ให้กำไรแก่ร้านย่อยร้อยละเท่านั้นเท่านี้ ควรคิดต้องให้มากเข้าไว้

3. ให้ร้านย่อยเหล่านั้นขึ้นราคาไม้ขีดไฟของผู้อื่นให้สูงขึ้นกว่าไม้ขีดไฟของตน ถ้าร้านย่อยเหล่านั้นขาดทุนไปในการปฏิบัติเช่นนี้เท่าใด โรงงานจะชดใช้ให้ หรือถ้าขึ้นราคาไม้ขีดไฟของผู้อื่นยังไม่ได้ผล โรงไม้ขีดไฟนั้นอาจรับซื้อไม้ขีดไฟเหล่านั้นจากร้านย่อยของตนมาเก็บให้ขาดตลาดเสียเลยก็ได้

การที่ทำเช่นนี้เท่ากับแพร่สินค้าของตนและกดสินค้าของผู้อื่น แม้จะขาดทุนในตอนต้น แต่ในที่สุดจะได้กำไรมากกว่าที่ขาดทุนไม่มาก เพราะประชาชนรู้จักมากขึ้น ชอบใช้มากขึ้น โรงงานต้องทำมากขึ้น ขายได้มากขึ้น แต่รายจ่ายตกลงตามแง่ของเสถกิจ โรงงานไม้ขีดไฟนั้นจึงเจริญมั่นคง

เมื่อฉันได้ฟังคำชี้แจงเช่นนี้ ฉันก็ต้องร้อง "อ๋อ – เช่นนี้นี่เอง โรงงานทำสบู่ของญาติของฉันจึงได้ล้ม" และเห็นต่อไปด้วยว่า ไม่ใช่คนไทยจะเกียจคร้าน ไม่อยากตั้งโรงงาน ไม่

(มีต่อหน้า ๘)

ข่าวด้านตะวันตก

ความสูญเสียของโซเวียต

เบอร์ลิน 8 มี.ค. – บันดาวงการที่ซึมซาบในกรนีได้ประกาศในวันนี้ว่า ความสูญเสียในทางวัตถุสัมภาระและยุทโธปกรน์ของโซเวียตในระหว่างการรุกรบในฤดูหนาวที่เพิ่งผ่านไปนี้ใหญ่หลวงยิ่ง จนแม้อุสาหกัมการสร้างอาวุธที่ใหญ่ที่สุดก็ไม่สามารถที่ผลิตออกมาให้ทันเพื่อชดเชยกันได้ ได้มีการชี้ให้เห็นว่า ในระยะนี้โซเวียตได้สูญเสียรถหุ้มเกราะสู้รบไปถึงวันละ 150 คัน แต่หากแม้จะถือเอาว่า เมื่อคิดเฉลี่ยแล้วความสูญเสียในทางรถถังของโซเวียตจะไม่มากกว่าวันละ 50 คัน อุสาหกัมสงครามโซเวียตก็จะต้องผลิตรถถังคิดเฉลี่ยถึงประมาณปีละ 18,000 คัน เพื่อให้เพียงพอกับที่สูญไป บันดาวงการเยอรมันได้ยอมรับตรงๆ ว่าได้มองเห็นอำนาจในทางอาวุธของโซเวียตผิดไป ได้มีการแถลงว่าเหนือสิ่งอื่นใด ความเข้าใจผิดทั้งนี้เนื่องมาจากความจริงที่ว่า รายงานเกี่ยวกับโรงงานอุสาหกัมในรุสเซียตะวันออก ในแถบภูเขายูราลและในไซบีเรียนั้นมีพิมพ์ออกเปิดเผยน้อยเหลือเกิน เมื่อเร็วๆ นี้ โรงงานสร้างเตาถลุงโลหะและโรงงานบีบแผ่นเหล็กมหึมาในเขตมักนิโตโกรสค์ เชลจาบินสค์ ก็ได้เริ่มปฏิบัติงาน ทั้งสองแห่งนี้เปนแต่เพียงโรงงาน 2 โรงในจำนวนหลายโรงที่โซเวียตได้โยกย้ายออกไปจากยูเครนในฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1941 บันดาวงการในกรุงเบอร์ลินยังได้กล่าวอีกว่า เช่นเดียวกับปัญหาเรื่องอาหาร โซเวียตก็กำลังจะนำเหล็กสำรองออกมาใช้ การโจมตีของโซเวียตในฤดูหนาวที่แล้วจะต้องหยุดไปอีกนาน และโซเวียตจะต้องประสบกับความขาดแคลนในทางวัตถุอย่างมากมาย – วิทยุเยอรมัน

โซเวียตจะไม่ยอมคืนดินแดนให้แก่โปแลนด์เลย

สต๊อคโฮล์ม 5 มี.ค. – ในการวิจารน์ข้อพิพาทระหว่างสหภาพโซเวียตและรัฐบาล "พลัดถิ่น" ของโปแลนด์ในลอนดอนในบทบรรนาธิการในฉบับประจำวันนี้ หนังสือพิมพ์ "อัฟตันบลาเดท" ได้กล่าวว่า ถ้อยแถลงของมอสโคที่ว่า บันดามนทลในโปแลนด์ตะวันตก ซึ่งได้ตกเข้ามาอยู่ในอานาจักรของสหภาพโซเวียตในค.ศ. 1939 นั้น จะไม่ถูกยื่นคืนให้แก่รัฐโปแลนด์อีก ในกรนีที่โซเวียตเปนฝ่ายชนะสงครามนั้นเปนการเตือนให้อังกริดทราบว่า สหภาพโซเวียตได้มุ่งมั่นในนโยบายอันอิสระเสรีของตน ทางกรุงลอนดอนได้เฝ้ามองดูท่าทีอิสระเสรีของสหภาพโซเวียตอย่างตื่นตกใจกันขึ้นทุกๆ ที ปัญหาเรื่องโซเวียตได้แขวนอยู่คล้ายกับเงาปีสาจเหนือกรุงลอนดอน – วิทยุเยอรมัน

เสือซ่องป่า

ช. กุลประทีป

(ต่อจากฉบับวานนี้)

"ผู้ใหญ่แลกำนันคุมพวกตามมาแล้ว ฉันเตรียมสู้พร้อม แต่เกรงพ่อถูกผู้ใหญ่ถึงตาย จึงหารือกะแม่ก่อนว่าจะให้ฉันทำไง"

หะแรกแม่โฉมนึกชังหน้าเสือเถอหงุดหงิด เพราะเมื่อรู้ประหารเจ้าโปร่งทุกระทั่งสิ้นชีวิต ที่ขุ่นของใจก็พลันหาย ซักเจ้าเสือเถอช่วยประคับประคองเจ้าวิรัชด้วยตามือ ตลอดตั้งแต่บานพะวงต้องแค้นแทนกัน แม้ก็เคยรักน้ำใจเจ้าเสือถือชักเท่ารักเจ้าวิรัช แต่ขณะเสือเถอแจ้งว่านักรักคงตามติดถึงนั้น ผู้ใหญ่ต้องเป็นศพเพราะฝีมือเสือ จึงละล่ำละลักว่า

"พ่อเสือเอ๋ย! แม่จะให้เจ้าถอยก็จะหมิ่นเชาพันธุ์ เพราะเจ้าต้องห่วงหน้าหลังถึงแม่ทั้งสามคน จะยอมคนรักให้แก่ตัวเจ้าจะพ้นโทษ แม่จะให้เจ้าสู้ยังเกรงกระสุนพลาดถูกผู้ใหญ่ แม่จนปัญญาแท้แล้ว เจ้าหาหนทางแก้เองเถิดนะ?"

ฟังน้ำคำแม่ถ้อยแถลงปรานี เสือเถอชื่นชอบใจเป็นเต็มพ้น แต่นี่เจ้าหนุ่มคะตาหันอุบายพร้อมจะบังคับผู้ใหญ่ เพราะแลดูง่าย เหตุเช้า หวังว่าแม่เพียงฟังความ ไม่คิดตอบความฉันใด เสียงปืนฝ่ายสมุนเสือเถอก็ดังเปรี้ยงเป็นประเดิม

สามนางถึงอกสั่นนัก แม่โฉมร้องว่า

"เถิดยิงกันแล้ว, พ่อเสือ ผู้ใหญ่จะเป็นไงก็ไม่รู้"

แต่ยิ่งแม่แลสาวสองให้ตกใจยิ่งตก แต่เสือเถอตะโกนสั่งบัญชาพวกหยุดยิงทุกด้าน เจ้าแจ่มวิ่งเถอถลายกมือร้องบอกว่า

"ฉันเอาสิ้นอีกหนึ่งแล้วละ, พี่เถอ แต่ไงพี่จึงสั่งหยุด"

เสือเถอไม่ยอมตอบคำถามน้องคนสนิท เม้มริมปากแน่นแล้วชำเลือง ความคำรามขึ้นแล้วตวาดเอาว่า

"แน่ะ-พวกเจ้าผิด ยังไม่ทันสั่งยิงก็ด่วนทำเอาตามใจ หากหลงโดนผู้ใหญ่เพิ่มเข้าอีกตาย พวกเจ้าอย่าอยู่เป็นคน"

ต่อหน้าเจ้าแจ่มสลดลงอักโข แต่ชั่วพลันกลับแค้นหัวร่อหน้าเป็น

"พี่เอ๋ย! ผู้ใหญ่หนองสีดาน่ะใช่คนกล้าหาญ เก่งจริงเหมือนพี่เถอ บ้านมีกฎหมายนานแล้ว แม้ไงผู้ใหญ่ไม่ออกหน้าหน้าพวก ผิดนักก็รั้งท้ายปลายทุ่งโน่น"

เสือเพื่อนพี่ถอนใจโล่งอก คำที่แว่วกระทบหูว่าผู้ใหญ่เพิ่มสมจริงดังคำลูกน้อง แต่บัดใจแว่วได้ยินฝ่ายโน้นยิงตอบตามอัตตน์ซ้อนกัน ทำเอาเจ้าแจ่มตะเภาเหมือนโดนผีเข้า เจ้าถึงแค้นใจเจ้าลูกพี่สั่งหยุดยิงไม่แจ้งเหตุเจ้าผล บัดนั้นเสือเถอตกลงใจตัวเด็ดขาด ร้องสั่งเจ้าแจ่มเสียงหนักแน่น

"เฮ้! แจ่มเอาเชือกมัดมือไพล่หลังสามคนนี่ อย่าให้มันหลุด" สั่งกราดหน้าแม่โฉมอีกสาวสองพร้อมกัน

เจ้าแจ่มงงงันเสมือนเห็นพะเนินเหล็ก พลั้งว่า "เอ๊ะ ไงกัน?"

สั่งซ้ำอีกหน เจ้าแจ่มถึงกาลคว้าได้จากเชือกท้ายเกวียน ขืนรั้งรอต่ออีกคงไม่แคล้วเงื้อมมือผู้พี่แน่นักด้วยวาจาเสือดั่งแล้วไม่คืนคำ รีบกลับมาถึงหนสาม

โดยกิริยาการเสือเถออีกคำหลังสมุน แม่โฉมแลสองนางพี่สาวไม่ตำเจ้าแจ่ม ไม่แจ้งชัดว่าเจ้าเสือหนุ่มจะยอกย้อนซ้อนกลประการไหน ครั้นแม่โฉมได้สติก่อนจึงยื่นหน้าถามว่า

"จะมัดฉันทำไมล่ะ, พ่อเสือ ตะกี้ยังพูดกันดี"

ยิ้มเยาะแประหน้าคำแม่ระคายเคืองหูหนักหนา อิริยาเสือเถอเหมือนแต่เจ้าวิรัชเมื่อครู่นั้นแล้ว

"ตะกี้ตะกี้แม่เอ๋ย! แต่มอนพวกพ้องของแม่ตามถึงแล้ว พวกฉันสิยิ่งกว่าคนจะกลายเป็นลูกผีลูกคนหารู้ไม่ ฉันต้องมัดแม่กะลูกหญิงเป็นประกันก่อน"

"ไม่น่าระแวงเลย, พ่อเสือ" โฉมเจ้าบัวแก้วร้องว่าเหมือนน้อยน้ำใจคอ เห็นเสือหยุกไม่ตรีตรองกันแล้ว กลับใจเอาตะทันหัน "ไหนพ่อเถอว่าจะจองแค้นจำเพาะเจ้าโปร่ง เพราะตกปากสาบานกะเจ้าวิรัชแล้ว ไยจึงเกิดเปลี่ยนใจเสียง่าย"

"อ๋อ! ข้อนั้นมันแล้วแต่หัวใจฉัน" พูดเอาดื้อๆ "พี่เจ้าแลน้องเจ้าทั้งแม่ตกเป็นเชลยฉันแล้ว เปรียบดังไก่ในกำมือ จะบีบก็ตายคลายก็รอด จึงควรปล่อยฉันทำตามแต่ใจ"

ฟังคำเจ้าเสือจะถ่างถิ่นสิ้นกระแสความ ทั้งสามคนแม่ลูกเดือดใจเป็นพ้นนัก ที่นึกระริกเจ้าหนุ่มเมื่อครู่ก็กลับเปลี่ยนโทษพลัน แม่โฉมยกนิ้วชี้หน้าตราชะเอาไม่อั้น

(ยังมีต่อ)

ซิ้งหนุยอ้ง

(เริ่มลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.

(ต่อจากฉบับวานนี้)

จัดแจงแต่งตัวเสร็จแล้วก็ออกมาคำนับลาไม่ว่าท่อซัวเซียบ้อ เดินอากาศ บ่ายหน้าตรงไปยังเขาไท่เพ่งซัวโดยเร็ว ครั้นมาถึงเชิ ดงยังพื้นดิน แลเห็นเถามักแระลวดลือรักษาหน้าที่อยู่โดยระมัดระ ร้องถามขึ้นว่า ตำบลนี้เรียกว่าตำบลใด อยู่ในแขวงเมืองไหน ท่านจงแจ้งให้ฉันทราบด้วย เถามักคนหนึ่งก็ร้องตอบว่า ที่นี่คือไท่เพ่งซัว ซึ่งเป็นที่ประทับของเอี่ยนซุ่นไท่จือ เสียจึงมีธุระจะไ หรือ นางเฮ่งลีฮวยได้ฟังมีความยินดี จึงว่า ท่านจงไปทูลใ ทราบด้วยว่า ฉันชื่อเฮ่งลีฮวยจะขอเฝ้าพระองค์เป็นการด่วน เถามักได้แจ้งดังนั้น ก็รีบเอาความไปทูลต่อเอี่ยนซุ่นไท่จือให้ทรงทรา เอี่ยนซุ่นไท่จือจึงทราบว่านางเฮ่งลีฮวยมาจากสำนักของอาจารย์ จะ พระทัยยินดี ส่วนเฮ่งเทียนเซียก็มีความปลื้มปิติมใจหาน้อยไม่ พลัดพรากจากบุตรสาวมาช้านานแล้ว ทันใดเอี่ยนซุ่นไท่จือจึง นางเฮ่งทอว้ายจัดเครื่องเป็นกระบวนเกียรติยศ ออกไปรับนางเฮ่งลีฮว นั้น ครู่หนึ่งนางเฮ่งลีฮวยก็เข้ามาเฝ้ายังหน้าพระที่นั่ง คุกเข่าถ พลางร้องไห้สะอึกสะอื้น ทูลว่า ข้าพระองค์ต้องจากเซียส่วยไปช้าน ว่าจะไม่มีโอกาสได้พบเห็นกันอีกแล้ว แต่วันนี้เทพยดาท่านดลใจให้ เซียส่วยอีกครั้งหนึ่ง นับเป็นวาสนาของข้าพระองค์ยิ่งนัก เอี่ยนซุ่ รับเสด็จลงจากพระที่นั่ง ชาประคองนางเฮ่งลีฮวยให้ลุกขึ้นแล้ว ว่า เซียหยาได้ถือขนบทำเนียมนักเลย จงลุกขึ้นนั่งตามความสบายเถิ เฮ่งลีฮวยก็ถวายคำนับเป็นการแสดงขอบพระคุณ พอเหลียวมาเห็น เซียงเฝ้าอยู่ในที่นั้นด้วย จึงตรงเข้าไปคำนับพลางร้องไห้ พูดว่า จำน้องเฮ่งลีฮวยมิได้หรือ เฮ่งเทียนเซียงรู้สึกตื้นตันใจยิ่งนัก ย หน้าลูบหลังแล้วว่า ลูกรักของบิดา บิดาเลี้ยงเจ้ามาตั้งแต่เด็ก ทำไมจะจำเจ้าไม่ได้ แต่เมื่อครู่นี้บิดาเห็นเจ้าและได้ขอพูดจาส ถามคนสนิท บิดาจึงต้องนิ่งอยู่ นางเฮ่งลีฮวยได้ยินบิดาว่า ความละอายใจ เอี่ยนซุ่นไท่จือทอดพระเนตรเห็นเช่นนั้น จึงตรั ที่ได้หมั้นกับนางเฮ่งลีฮวยให้คนทั้งนั้นฟังโดยละเอียด ขุนนางนาย ปวงต่างคนตกใจ พากันคุกเข่าคำนับทูลว่า ข้าพระองค์มิทรา เลยเลยว่าจะเสด็จมาที่นี่ จึงมิได้จัดการต้อนรับให้สมเกียรติยศ ขอ ได้โปรดยกโทษให้ด้วยเถิด นางเฮ่งลีฮวยคำนับตอบพลางว่า บั หาได้เคร่งครัดต่อขนบทำเนียมนักเลย ฉันไม่ถือยศถาศักดิ์ประการ จะลุกขึ้นสนทนากับฉันตามสบายเถิด ขุนนางนายทหารทั้งนั้นพาก แสดงความขอบคุณอีกครั้งหนึ่ง จึงลุกขึ้นนั่งตามตำแหน่งที่ของตัว

ฝ่ายนางจูกิมเซียนแจ้งว่านางเฮ่งลีฮวยมายังสำนักและกำลังเฝ้าอยู่ จึงออกมาคำนับพลางว่า ข้าพระองค์ไม่แจ้งเลยว่าเพ สเด็จมาถึงเวลาใด จึงมิได้ออกมาต้อนรับ (ยังมีต่อ)

ที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2484)
จากฉบับวานนี้)

ะเบื่อ เดินทางไปโดย ว ครั้นมาถึงเชิงเขาก็ถอย ที่หยุ โดยระมัดระวัง จึง ุ่งแขวงเมืองไหม ขอพวก งอบว่า ที่นี่คือสำนักเขา เสีย จึงมีธุระจะไปทางไหน ท่านจงไปทูลไท้ จือให้ซง ป็นการด่วน เถ้ามักแตะ ซึ่งไท้จือ ให้ทราบ โดยเร็ว น ของอาจารย์ จะขอเฝ้าก็มี นุ ดีใจหาน้อยไม่ ด้วย ค่เยนซุ้นไท้จือจึงมีรับสั่งให้ ก็ไปรับนาง เฮ่งถีฮ้วย แต่เพลา ะนั้น คุกเข่าถวายคำนับ าเชยส่วยไปช้านาน นัก ทายคาท่านดลใจให้ได้ม เฝ้า ะ ยิ่งนัก เอี๋ยนซุ้นไท้จือ ด้วย ให้ลุกขึ้น แล้วรับสั่งว่า งศ์ มีความสบายเถิด นาง พอเหลียวมาเห็นเฮ่งเทียน าร้องไห้ พูดว่า บิดา น มีใจยิ่งนัก ยกมือลูบ าย เจ้ามาถึงแต่เด็กจนโตแล้ว เ็นและไท้จือพูดจาสนทนากัน ช่วยได้ ยินบิดาว่าดังนั้นก็มี ห เช่นนั้น จึงตรัสถึงการ ค ขุนนางนายทหารทั้ง ข้าพระองค์มีขอบก่อนว่า ศ์ เกียรติศ ขอเนียเนีย บรบพลางว่า บันดาท่าน เรียสภาศักดิ์ประกาวไตคอก งเรยทหารทั้งนั้นพากันคำนับ มาแห่งที่รองตัว าย สำนักและกำลังเฝ้าไท้จือ อง ไม่จริงแต่รกว่าเนียเนียจะ

(ยังมีต่อ)

งัก นั้ง เฮี้ยบ

(เริ่มลงวันที่ 7 พฤสภาคม พ.ศ.2484)

(ต่อจากฉบับวันวานนี้)

ฝ่าย ย.ถักเซียงเซี่ยกับฮ่งหลวนแลพวก เมื่อหนีกลับไปถึงบ้าน ต่างมีความเศร้าโศกเสียใจทั่วกัน ปรึกษากันถึงการจะต่อสู้กับศัตรูอยู่จนค่ำ จึงได้แยกกันไปพักหลับนอน ครั้นรุ่งขึ้นพอเตรียมตัวจะออกจากบ้านไป ก็พอคนใช้เอาความเข้ามาแจ้งว่า คูเต็กซิวกับพวกพากันมาใกล้จะถึงประตูบ้านอยู่แล้ว เถกหยินกับพวกได้แจ้ง มีความตกใจ แลโกรธแค้นระคนกัน เถกหยินว่า วันนี้จะเป็นตายอย่างไรก็ตามเถิด ขอพวกท่านทุกคนอย่าได้ท้อถอยหรือเกรงแก่ความตายเลย ฮ่งหลวนกับพวกทำเปนรับคำแข็งแรงทั่วกัน แล้วพากันออกไปที่หน้าบ้าน ขณะนั้นพอดีคูเต็กซิวกับพวกมาถึง ทั้งสองฝ่ายตรงเข้าพันแทงฟันกันเปนตะลุมบอนอยู่ครู่หนึ่ง เถกหยินกับฮ่งหลวนแลพวกเห็นเหลือกำลังที่จะต่อสู้ต้านทานได้ จึงหนีกลับเข้าบ้าน คูเต็กซิวกับพวกมิได้ลดละรุกไล่กระชั้นเข้าไป เถกหยินกับเถกหังสองพี่น้องเห็นเช่นนั้น จึงหันกลับเข้าสู้อีก และพยายามต่อต้านไว้เปนสามารถ แต่ฮ่งหลวนกับพวกไม่คิดสู้ หนีเลยเข้าไปจนถึงตึกที่พัก รีบเก็บเข้าของ ทองเงินเอาตามชอบใจได้พอกับความต้องการแล้ว ก็ชวนกันหนีออกทางหลังบ้านไปโดยเร็ว เถกหยินกับเถกหังเห็นเช่นนั้นมีความเสียใจ จึงไม่ช้าก็เสียทีถูกอาวุธตายในที่ต่อสู้ทั้งสองคน เนียเจียหยินกับพวกกำจัดสองพี่น้องได้แล้ว พอจะเลยเข้าไปข้างในก็พอดีนางเถกฮ่องเกียวออกมาสะกัดไว้ ได้ต่อสู้กันอยู่พักหนึ่ง นางเถกฮ่องเกียวเห็นเหลือกำลัง ก็คิดว่าครั้งนี้เราถึงที่อับจนแล้ว จะต่อสู้ต่อไปที่ไหนจะรอดตาย ควรจะหนีเอาตัวรอดไปแสวงหาวิชาความรู้เพิ่มเติม แล้วคิดอ่านทำการแก้แค้นแทนพี่น้องวงศ์ญาติของเราในภายหลังจะดี เมื่อคิดดังนี้แล้วจึงผละออกหนีโดดข้ามกำแพงบ้านออกไปภายนอก คูเต็กซิวกับพวกมิได้ไล่ตาม รีบเข้าไปตรวจดูตามตึกใหญ่และน้อย เห็นเถกเซียงเซี่ยกับบุตรสะใภ้สองคนและหลานหญิงชายรวมสี่คนผูกคอตายอยู่ในห้องที่อยู่ ฝ่ายคูเต็กซิวกับพวกมีความสลดใจ จัดแจงหาธูปเทียนมาจุดคำนับศพเปนการขอขมาทั้งเด็กแลผู้ใหญ่ทั้งทุกศพ กับช่วยแก้ศพลงมาวางไว้ในที่อันควร เอาผ้าคลุมศพไว้โดยเรียบร้อย นอกจากผู้ตายเจ็ดคนนี้แล้วมิได้พบผู้ใดอีก คนใช้ชายหญิงพากันหนีออกทางประตูหลังบ้านไปสิ้น ครั้นแล้วเนียเจียหยินจึงให้เนียมกีลงออกไปขอร้องพวกราษฎรให้ไปตามกำนันนายตำบลมา ส่วนตัวกับพวกช่วยกันเก็บรวบรวมทรัพย์สินเงินทองไว้ ครั้นกำนันมาถึงก็มอบให้รักษาและให้เปนธุระจัดหาหีบมาใส่ศพเถกเซียงเซี่ยกับบุตรชายบุตรสะใภ้แลหลานยกออกมาตั้งไว้ที่ห้องกลางในตึกหลังใหญ่ จัดการเส้นไหว้ตามประเพณี กว่าจะเสร็จก็เย็นจึงชวนกันกลับกับสั่งกำนันให้รักษาบ้านและเข้าของทองเงินไว้ให้ดี รุ่งขึ้นพวกตัวจะมาจัดการอีก เมื่อไปถึงบ้านก็เล่าความให้ซิงจาฟัง ซิงจาจึงมีความยินดีแลสลดใจระคนกัน ชมเต็กซิวว่า แต่นี้สืบไปราษฎรชาวบ้านตำบลนี้จะสิ้นความทุกข์เดือดร้อน แล้วสั่งคนใช้ให้แต่งเครื่องโต๊ะเข้ามาเลี้ยงกันเปนการรื่นเริง (ยังมีต่อ)

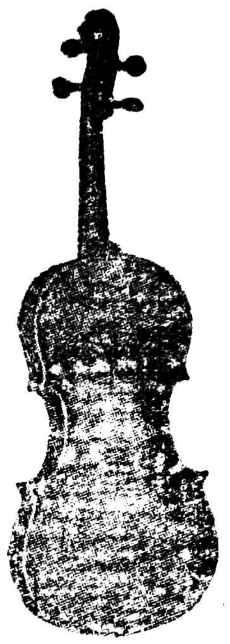

ซอไวโอลิน

อิตาเลียน หรือ เยอรมันที่มีคุณภาพดี เรายังมีอีกมาก ราคาตั้งแต่ [illegible].00 บาทถึง 515.00 บาท โปรดเลือกชมได้เสมอ อนึ่งสายต่าง ๆ เช่น สายกีตาร์, สายแมนโดลิน, ไวโอลิน, เชลโล่ แล สายดับเบิลเบส มีพร้อมทุกอย่าง พ่อค้าจะรับไปจำหน่าย โปรดทำการตกลงนะที่

ห้าง อีสเทินเบียไน กัมปนี มุมถนนสี่พระยา
พระนคร โทรศัพท์ 30532

กำหนดยื่นซองประมูล

อาคารในบริเวณคลังสินค้าของสำนักงานกลางบริษัทจังหวัด

ผู้รับเหมาที่ประสงค์จะประกวดราคาการสร้างอาคารในบริเวณคลังสินค้าของ สำนักงานกลางฯ โปรดยื่นซองไปประมูลได้ในวันที่ 20 มีนาคมศกนี้

ส่วนผู้รับเหมาอื่นๆที่สนใจในการก่อสร้างรายนี้ รีบติดต่อขอซื้อแบบแผนและรายการได้ก่อนกำหนดนี้ ที่หัวหน้าแผนกโฆษนา ณสำนักงานกลางบริษัทจังหวัด

แผนกโฆษนา
สำนักงานกลางบริษัทจังหวัด

ประกาศเรื่องชวเลข

ขอประกาศให้ท่านทั่วกันว่า ตำราชวเลขไทย ของ สิริ อินทร ผู้ชนะเลิศชวเลขไทย ซึ่งครูชวเลขประจำบ้าน เปนผู้จำหน่ายนั้น ในการพิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 1,000 เล่ม ได้ขายหมดเสียแล้ว ผู้ต้องการขอได้โปรดรอคอยฟังประกาศในการพิมพ์ครั้งที่ 2 ต่อไปในเร็ว ๆ นี้

ความเห็นเอกชน

(ต่อจากหน้า 5)

หยากค้าขาย หรือไม่มีความคิดที่จะก่อการอุสาหกัม มันเปนด้วยพวกเราทำไม่ไหว สู้คนต่างด้าวไม่ได้ เพราะเรายังไม่ได้ร่วมมือร่วมใจกัน ว่าอะไรว่าตามกัน ทำให้เปนล่ำเปนสันนั่นเอง

ตามที่ฉันเล่ามานี้ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะเห็นจริง และฉันเชื่อแน่ว่า ท่านผู้นำที่รักของเรา ท่านก็คงเห็นเช่นนั้นท่านจึงได้ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการช่วยเหลือโดยด่วน เช่นการสงวนการค้าบางชนิดให้แก่คนไทยโดยฉเพาะ เปิดการประกวดร้านค้าในโครงการ ส.ก.ส. เพื่อให้คนไทยได้ทำการค้า ให้มีร้านค้าย่อยของคนไทยแพร่หลายทั่วไป ส่วนโรงงานอุสาหกัมก็ส่งเสิมให้เกิดมากขึ้น ซึ่งนับว่าเปนพระคุณแก่พวกเราสกุลไทยหย่างล้นเหลือ และเปนการสร้างชาติหย่างสำคันที่สุด แต่โรงงานอุสาหกัมและร้านค้าย่อยที่เกิดขึ้นแล้วในเวลานี้ มีพอเพียงแล้วหรือยัง ฉันเองฉันเห็นว่ายังไม่พอ เพราะประเทสไทยยังกว้างใหย่ไพสาลยิ่งนัก แม้จำนวนพลเมืองไทยจะมีไม่มากนัก แต่ก็มีหยู่ทั่วไป เมื่อครั้งฉันยังรับราชการหยู่ในกะซวงมหาดไทย ฉันเคยไปตรวดราชการตามหัวเมือง ฉันเดินทางด้วยพาหนะช้าง เข้าไปในป่าลึกไปๆ ก็ได้พบร้านค้าย่อยของคนต่างด้าว เขาไปตั้งหยู่ทุกหนทุกแห่ง เปนยาดำแซกเข้าไปไม่ว่าที่ไหนทีเดียว เราต้องมีร้านค้าให้ทั่วถึงเช่นนั้น อนึ่งร้านค้าที่อุบัติขึ้นเพราะการประกวด ส.ก.ส. ครั้งนี้จะยังคงยั่งยืนเปนร้านค้าต่อไปละหรือ นี่ซิสำคันนัก ในถานะของคนไทย ฉันใคร่จะขอวิงวอนตามคำของท่านผู้นำว่า ทำจริง ทำให้เปนล่ำเปนสัน หย่าทำหย่างที่เขาเรียกว่ารับตรวด คือทำให้ตรวดๆ แล้วก็เลิกทำ จะอายเขา ถ้าเราทำจริง ทำหย่างเปนล่ำเปนสัน ตัวเราจะจเริน ลูกหลานเหลนผู้ได้รับมรดกจากเราจะจเริน ประเทสชาติที่รักของเราก็จะจเริน เรายืมจมูกเขาหายใจมามากแล้ว นานแล้ว เราจึงทำอะไรไม่ได้ เรามาหายใจด้วยจมูกของเราเองดีกว่า จะได้ทำได้ด้วยความคล่องใจ เปนอิสระสมกับนามของเราว่าชายไทย

ตามที่ฉันว่าๆ ทำได้เปนอิสระนั้น ฉันไม่ได้หมายความว่า ต่างคนต่างทำ คือโรงงานอุสาหกัมต่างมุ่งหน้าแต่จะผลิตผล โดยไม่คำนึงถึงร้านค้าย่อย ส่วนร้านค้าย่อยต่างก็มุ่งหน้าแต่จะขายของในร้านโดยไม่คำนึงถึงโรงงาน ต่างคนต่างมุ่งหน้าจะหากำไรให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ฉันหมายความถึงความอิสระในระหว่างหมู่ ในระหว่างพวก ในระหว่างเรา ชาวสกุลไทย ซึ่งเราต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ว่าอะไรว่าตามกัน โรงงานผลิตของอะไรออกมาได้ ส่งให้ร้านค้าย่อย ผ่อนหนักผ่อนเบาแก่ร้านค้าย่อยให้ร้านค้าย่อยได้รับความสดวก ให้ได้กำไรบ้าง หย่างน้อยพอให้ตั้งตัวได้ จะได้เปนกำลังของตนเองต่อไป ส่วนร้านค้าย่อยก็ควรดำเนินการค้าตามหลักการ มีความซื่อสัจสุจริตต่อโรงงาน หย่าเห็นแต่กำไร หย่าคิดว่าจะเอากำไรให้มาก จะได้ร่ำรวยเร็วเปนเสดถีในวัน2วัน ซึ่งความจริงไม่มีผู้ค้าคนใดจะทำได้เช่นนั้น ต่างฝ่ายต่างต้องนึกหยู่เสมอว่า ต่างต้องพึ่งกัน เปรียบประดุจว่าโรงงานนั้นเหมือนเส้นเลือดใหย่ ร้านค้าย่อยเปนเส้นเลือดฝอย ซึ่งต่างต้องช่วยหล่อเลี้ยงร่างกายของมนุสด้วยกัน ถ้าเส้นเลือดใหย่แตก เส้นเลือดฝอยก็ไม่มีเลือด หรือถ้าเส้นเลือดฝอยไม่ช่วยส่งเลือดไปเลี้ยงร่างกายๆ ก็เน่า เส้นเลือดใหย่หรือแม้แต่มนุสผู้นั้นก็ตาย เราต้องช่วยกันทำ ดังตัวหย่างที่คนต่างด้าวเล่าให้ฉันฟังแต่เบื้องต้นฉะนั้น

ฉันได้พูดมาแล้วถึงความสัมพันธระหว่างโรงงานกับร้านค้าย่อย ต่อไปนี้ฉันจะเล่าและชี้แจงถึงความติดต่อระหว่างร้านค้าย่อยกับลูกค้าบ้าง

เมื่อคราวที่ฉันไปดูการปกครองในต่างประเทส ฉันได้มีโอกาสไปดูร้านค้าใหย่หลายร้าน ฉันเห็นว่า วิธีการของเขาดี จึงใคร่จะขอนำมาเล่าเพื่อเปนบันทึกถานสักเล็กน้อย แต่คิดว่าจะเปนประโยชน์แก่พวกเราบ้าง การไปร้านนั้น ฉันไปด้วยรถยนต์รับจ้างธัมดานั่นเอง แต่พอรถไปจอดริมถนนหน้าร้าน ก็มีคนงานวิ่งมาคำนับเปิดประตูรถให้ พอเข้าไปถึงประตูร้าน ประตูก็เปิดออกโดยฉันมิต้องแตะต้องประตูแม้แต่น้อย มีหัวหน้าคนงานมายืนคำนับ ถามว่า ต้องการอะไร แล้วพาฉันไปยังห้องขายผ้าตัดเสื้อ ซึ่งฉันต้องการ คนขายประจำห้องออกมาคำนับอีกและถามว่า ต้องการผ้าสำหรับตัดเสื้อหรือ พอฉันตอบว่าใช่ เขาทำยิ้มนิ่งเปนทีตรึกตรองว่า จะเอาผ้าอะไรมาให้ท่านดูดีหนอ ท่านถึงจะพอใจ แล้วยิ้มคำนับเดินไปหยิบผ้ามาตั้งใหย่ ทีนี้ก็เริ่มบันยายคุณภาพของผ้าแต่ละหย่าง บันยายไปพลาง มองดูหน้าฉันพลาง กลับไปหยิบมาอีกตั้งหนึ่ง ชี้แจงว่าตั้งนี้ดีกว่าตั้งก่อน เพราะเหตุนั้นเหตุนี้ โดยฉันมิได้ปริปากถาม เขาไปยกมาๆจนเปนตั้งสูงท่วมสีสะ ราคาแพงและดีขึ้นไปบ้าง ราคาย่อมเยาว์และเลวลงมาบ้าง ตามใจให้เลือกทุกสิ่งทุกหย่าง แม้เราจะสแดงความไม่พึงพอใจ ก็ไม่ว่า ไม่โกรธ เอาใจดีเข้าต่อตั้งเสมอ และฉันคิดว่า ถ้าฉันไม่ตกลงซื้อ เขาคงไปขนมาให้ฉันดูจนหมดร้านเปนแน่ เมื่อได้ตกลงซื้อกันเสร็จแล้ว เขาจัดการห่อผ้าที่ฉันซื้อเข้ามาคำนับสแดงความขอบคุณ และแม้ของนั้นจะเปนห่อเล็กนิดเดียว เขายังมีแก่ใจถามฉันว่า รถฉันจอดหยู่ที่ไหน เขาจะได้นำของไปส่งให้ ครั้นฉันบอกว่าไม่ต้อง เขาก็คำนับสแดงความขอบคุณส่งของให้แก่ฉันด้วยกิริยาอันนอบน้อม ดุจฉันได้ซื้อของเขาเปนจำนวนเงินพันๆอีก นับว่าคนงานของเขามีจรรยามารยาทดีมาก ส่วนการจัดร้านของเขา เขาก็จัดไว้เปนส่วนสัด เปนแผนก เปนชั้น ร้านที่ฉันไปชมนี้ เขาขายของนับตั้งแต่ผักขึ้นไปจนถึงเพชรนิลจินดา แต่เราจะต้องการอะไร เขาจะจัดการให้เราได้โดยรวดเร็วทันใจเสมอ นอกจากนั้นเขายังมีเครื่องอบอุ่น เพราะเปนเมืองหนาว มีที่พัก มีเครื่องเขียน กระดาดเขียนจดหมาย ซองใส่หนังสือ หมึกปากกา พร้อมสรรพ์ มีโทรสัพท์ไปรสนีย์ มีอะไรๆทุกหย่าง ที่เปนเครื่องชักจูงใจลูกค้าให้ไปยังร้านเขา ดูสดวกสบายไปทุกหย่าง ว่าถึงการแต่งกาย คนงานในร้าน แต่งกายหมดจดเปนระเบียบ มีจรรยามารยาทมีสุขภาพดี และตั้งหน้าเอาใจใส่ต่องานหย่างจริงจังทุกคน

ตามที่ฉันเล่ามานี้ ฉันเห็นว่า ร้านค้าย่อยทั้งหลายควรจะถือเปนเยี่ยงหย่าง และถ้าปติบัติได้ คงจะทำให้ร้านค้าย่อยของคนจเรินเติบโตขึ้นได้เปนแน่ แต่จะหย่างไรก็ดี อะไรๆทั้งหมดสำคันหยู่ที่ว่า ทำ ทำจริง ทำเปนล่ำเปนสัน ทำเปนระเบียบ ทำโดยมีวินัย ตามที่ท่านผู้นำที่รักได้ให้คติไว้นั่นแล

จ.ส.ช.

9 มี.ค. 86

ประกาศ

พ้าไทยคอร์ปอเรชั่น
จำกัด

กาสนี้ ขอแจ้งให้ซาบว่า
ระชุมใหญ่สามัญครั้งที่ 17
พ้าไทยคอร์ปอเรชั่นจำกัด
จดทเบียนของบริสัท, 121
ร, พระนคร, ในวันสุกร
ม 2486 เวลา 16.30 น.
พิจารนา รายงาน กัมการ
อง บริสัท ประจำปี 2485
รแจกเงินปันผล ตั้งกัม-
อบบัญชี กับเพื่อปรึกสา
อื่น ๆ
ยนหุ้น ของบริสัท จะปิด
หุ้น ตั้งแต่ วันที่ 12
วันที่ 19 มีนาคม, 2486,
ร้องนี้ด้วย
งคนะกัมการ

อฟ. แว่นไฮเร็น
ตำแหน่งเลขานุการ
วันที่ 8 มีนาคม 2486
11-18/3/86 3 ค.

วกัมโกง

บาย นิติกัมสัญญา และ คำ
ม้ามโดยพิสดาร ฉบับมีแบบ
ทาง คำอธิบาย ประมวล
ะ พิมพ์สัญญา ทุกหย่าง
ร. บ. การ บัญชี มีแบบ
วทำได้ทีเดียว
ดสถาน ตึกพระยาศรี

เครื่องนึ่งผม

จำหน่ายที่
งพระเกียรติ
ถนนมหรรนพ์

ประกาสสาล
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เรื่องเรียกจำเลยให้มาแก้คดี
และกำหนดวันสืบพยาน

คดีหมายเลขดำที่ 21/2486

ด้วย นายไข่ กุดมกลอม ตั้งบ้านเรือน หยู่ บ้านช่างเหล็ก ตำบน ช่างเหล็ก อำเพอเสนา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ได้เปนโจท ยื่นฟ้อง นางสุก นางคด นายผล นายปุ้ย นางเอม ตั้งบ้านเรือน หยู่ บ้านปลายกลัดนอก บ้านหลักแก้ว ตำบนปลายกลัดนอก หลักแก้ว อำเพอเสนา, วิเสสไชยชาญ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, อ่างทอง เปนจำเลย ต่อสาลนี้ มีข้อหา เปนใจความ ว่า เมื่อ หลายปีมาแล้ว นายสวัด พี่ชาย และนางสุกพี่สะใภ้โจทได้เปนเจ้าของกัมสิทธิ์ที่ดิน โฉนดที่ 4449 และ โฉนดที่ 4452 หยู่ ตำบน ปลายกลัดนอก อำเพอเสนา จังหวัด พระนคร ศรีอยุธยา เมื่อ พ.ส. 2457 นางสุก ภรรยานายสาด ได้ เปนชู้ กับ นายไผ่ นายสาดฟ้องสาล ๆ พิพากสาให้สินสมรสระหว่าง นายสาด กับ นางสุกมาเปนของนายสาดผู้เดียว ต่อมา พ.ส. 2470 นาย สาด วาย ชนม์ และ ได้ ทำ พินัยกัม ยก ทรัพย์สมบัติให้ แก่โจท และ นายด ทั้งสิ้น โจทได้ ครอบครองที่ดิน โฉนดที่ 4449 – 4452 ตลอด มา ฝ่ายเดียว นางสุก หาได้ มา เกี่ยวข้อง ไม่ แต่โฉนดทั้ง 2 ฉบับได้หายไป ต่อ มา พ.ส. 2485 นางคด ได้ มายื่น ขอใบแทนโฉนดและขอรับมรดก ที่ดิน โฉนดที่ 4449 4452 ต่อหอทเบียนที่ดินอยุธยา โดยอ้างว่าเปนบุตร และส่วนของนางสุก ก็ได้ จัดการ โอนขายให้ แก่ นางคด จำเลย ต่อไป แล้ว นาง คด จำเลย ได้ จัดการโอน ขายให้ แก่ นาย ผล จำเลย นายผลจำเลยได้ จัดการ โอน ขายให้แก่ นายปุ้ย จำเลย นาย ปุ้ย จำเลย โอน ขายให้ แก่นางเอม โจท จึงฟ้อง ขอ ให้สาลสั่งทำลายใบแทนโฉนดและการ โอนซื้อขายที่ดิน และขอให้สาลสแดง ว่าที่ดินทั้งสองแปลง ตกเปนกัมสิทธิ์แก่ โจท แต่ การส่งหมายเรียกและสำเนา คำฟ้องให้ นางสุกจำเลย ณ ภูมิลำเนา หรือ สำนัก ทำ การ งาน ของ จำเลยไม่ สามารถจะทำได้

จึงประกาสให้ นางสุก จำเลย ซาบ แทนการ ส่งหมายว่า สาลได้ กำหนด ให้ จำเลยทำ คำให้ การแก้ คดี ยื่นต่อ สาล ภายใน วันที่ 30 มีนาคม 2486 เวลา 9.00 นาลิกา และได้ กำหนดวัน สืบ พยาน คดี เรื่อง นี้ ณ วัน ที่ 3 พรึสภาคม 2486 เวลา 9.00 นาลิกา สำเนา คำ ฟ้องของโจทรับได้ ที่จ่าสาล

ประกาส ณ วัน ที่ 3 มีนาคม 2486

นายคร้าม สิวายะวิโรจน์
ผู้พิพากสา 3/3 86 1 ค.

เนื่องจากเครื่องยาที่ปรุงยานัตถุ์หมอชิต มีราคาสูงขึ้นหย่างมาก ทางบริสัทไม่สามารถขายราคา ที่ขายหยู่เดิมได้ จึงจำเปนต้องขอเพิ่ม ราคา จำหน่ายใหม่ คือ

ชะนิดขวดเล็ก โหลละ 2.10 บาท ขวดละ 20 สตางค์
ชะนิดขวดใหญ่ โหลละ 5.50 บาท ขวดละ 50 สตางค์

ฉะนั้น บริสัทหวังเปนหย่างยิ่งว่า คงจะได้ รับความเห็นอก จากท่านผู้ใช้ โดยทั่วกัน

บริสัท ยานัตถุ์หมอชิต จำกัด
พระนคร

ยาปราบโรคไต

กินแก้ไต อักเสบ ช้ำบวม และประสาทบังคับไตพิการ ถ้ามีปัสสาวะ แดง ขุ่นข้น เปนตะกอน นอนก้น ปัสสาวะ น้อย หรือ ปัสสาวะบ่อย ๆ ปวดเมื่อยตัวหลังเอว เสียดยอก ชายโครง และอก หย่าลืม ใช้ ยาปราบโรคไต ของ ห้างพระจันทร์ โอสถ พระนคร

ยาซุกุมาร

กินแก้เด็กตับซุดช้ำบวม เปนแผล แก้ตานขะโมยพุงโร ผอมแห้ง ปากแห้งแดง มือเท้า และหลังร้อน อันเกิดแต่ พลัด ตก หกล้ม กะเทก กะเทือน หย่าลืมใช้ ยาซุกุมาร ของห้าง พระจันทร์ โอสถ

ยาปราบโรคภายในของสตรี

กินแก้ภายในอักเสบ ช้ำบวม เปนแผล และเกิดเนื้อร้ายที่ภายใน ซึ่งมีอาการเจ็บ ปวดถ่วงที่ท้องน้อย มีประจำเดือนเสีย ประจำเดือนไม่ปกติ ฉะนั้นถ้าสตรีเปนโรคภายในพิการ หย่าลืมใช้ ยาปราบภายใน คู่กับยาขับลมร้าย ของ ห้าง พระจันทร์ โอสถ พระนคร

ปรุงที่ ห้าง พระจันทร โอสถ
สี่แยกโรงเรียนนายร้อย พระนคร โทร. 2043

ประกาสสาลจังหวัดแม่สอด

เรื่องขอให้สาลมีคำสั่งสแดงว่า ผู้ร้อง เปน เจ้าของ กัมสิทธิ ใน ทองคำ ซึ่งกัมการเก็บได้จากซากเครื่องบินตก

คดีหมายเลขดำที่ 1/2486

ด้วย นายสือเจ่า แซ่ตั้ง ตั้ง บ้านเรือนหยู่ ตำบนแม่สอด บ้านเลขที่ 732-736 อำเพอแม่สอด จังหวัดตาก ยื่น คำร้องขอ ต่อสาลนี้ว่า เมื่อ วันที่ 29 มกราคม พ.ส. 2486 ผู้ร้องได้ ฝาก ทองคำ น้ำหนัก 1138 กรัมครึ่ง ราคา 6281บาท 31สตางค์แก่นายเยือง บัญญโชติ นักบิน ของบริสัทขนส่ง จาก อำเพอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อ ขอ ให้ นำไปมอบแก่ นายเคียวฉิน ที่ สนามบิน อำเพอเมือง จังหวัด ตาก แต่ เครื่องบิน ประสพอุบัติเหตุ ตก ลง และ เกิดเพลิงไหม้ นาย เยือง บัญญโชติ นักบินและคนโดยสานถึงแก่กัม กัม-การผู้สอบสวน อุบัติเหตุ พบทองคำใน ซาก เครื่องบิน และ มอบให้ พนักงาน ตำหรวจภูธร อำเพอแม่สอด จังหวัด ตากเก็บรักสาไว้ บัดนี้ ผู้ร้องมีความ ประสงค์จะขอรับคืน จึงขอให้ สาลมี คำสั่งสแดงว่า ผู้ร้อง เปนเจ้าของกัมสิทธิในทองคำรายนี้ เพื่อขอรับทรัพย์ คืน ต่อไป

สาลนี้ได้ นัดไต่สวนคำร้องขอนี้ ณ วันที่ 23 มีนาคม 2486 เวลา 9.00 น. ถ้าผู้ใดจะคัดค้านคำร้องขอนี้ประการ ใด ให้ยื่นคำร้องคัดค้าน ต่อสาลก่อน กำหนดนี้ คำร้อง ขอเรื่องนี้ ขอดูได้ที่ จ่าสาล

ประกาส ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ 2486

นายไชติ นิทยุ
24/2/86 1 ค. ผู้พิพากสา

วิวาทในโรงงิ้ว คดีถึงสาลสูง

(ต่อจากหน้า 3)

ชิงทรัพย์ ต้นกรณีของคดีนี้ อัยการหาว่าเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 84 เวลากลางวัน จำเลยลักรองเท้าแตะ 1 คู่ ราคา 1 บาท 25 สตางค์ ของนายคี่ฮวย แซ่ลิ้มไป แล้วใช้เหล็กท่อนแทงเจ้าทรัพย์บาดเจ็บ เหตุเกิดที่ในวิกงิ้วตั้งบู่ไท้ ถนนเยาวราช ตำบนจักรวัติ

จำเลยปติเสธต่อสู้ว่า ไม่ได้ลักทรัพย์ เปนแต่เกิดทเลาะวิวาทชกต่อยกันแล้ว เจ้าทุขล้มหน้ากะแทกม้าแตก โจทสืบว่า เวลาเกิดเหตุ จำเลยมาลักรองเท้าของเจ้าทุขขนะกำลังดูงิ้ว เจ้าทุขรู้ตัวตามไปแย่งจำเลย จำเลยก็ใช้เหล็กท่อนแทงเอาหน้าผากแตกล้มลง สาลอาญาฟังว่า จำเลยผิดตามมาตรา 300 ถานชิงทรัพย์ ให้จำคุกไว้ 5 ปี จำเลยอุธรน์คัดค้าน สาลล่างว่าไม่ได้ลักทรัพย์ เปนแต่เกิดวิวาททำร้ายกัน

สาลอุธรน์วินิจฉัย หลักถานพยานโจทจำเลยแล้ว เห็นว่าพยานโจทแตกต่างฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีความผิดถานลักทรัพย์ คงมีความผิดแต่ถานวิวาททำร้ายร่างกาย จึงพิพากสาแก้ว่า จำเลยมีความผิดตามมาตรา 254 ให้จำคุกจำเลยไว้ 1 เดือน

โจทดีกาคัดค้าน สาลดีกาปรึกสาแล้ว เห็นว่าที่สาลอุธรน์ยกขึ้นมากล่าวในข้อลักทรัพย์นั้น พยานโจทแตกต่างจะมีการลักทรัพย์ขึ้นหรือไม่ คดีเปนที่สงสัย ตามรูปคดีที่สาลอุธรน์ชี้ขาดว่า จำเลยผิดถานวิวาททำร้าย ให้จำคุกจำเลย 1 เดือนนั้นชอบแล้ว ดีกาโจทฟังไม่ขึ้นจึงให้ยกเสีย

ห้ามนำยาสูบออก

(ต่อจากหน้า 3)

ควบคุม ให้มีอำนาจประกาสห้ามมิให้ผู้ใดส่งซิกาแรตออกนอกเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรืออนุญาตโดยไม่มีเงื่อนไข หรือมีเงื่อนไขที่เห็นสมควรเกี่ยวกับการส่งระหว่างเขตท้องที่ๆ กำหนดไว้ หากผู้ใดฝ่าฝืนประกาสนี้ มีความผิดต้องระวางโทสปรับไม่เกิน 200 บาท และซิกาแรตนั้นให้ริบเสีย

ประกาสนี้ได้ออกไว้ตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ สกนี้แล้ว

พระราชทานเหรียญชัย

(ต่อจากหน้า 3)

หน้าที่อย่างตำหรวจสนามได้มีโอกาสรับพระราชทานด้วยรวม 7 นาย ซึ่งมีรายนามดังนี้

จังหวัดนครพนม นายปรารมย์ วิบูลเสร จังหวัดอุตรดิถ มีขุนจิตร์ธรารักส์ (นวน พุ่มผกา) ขุนทะเบียนกิตติกำจร (เรียง อปานนท์) นายทองดี โรจน์โพธิ์ นายอรุณ แก้วตา นายทอง แก้วหนู นายดำริ ลิมปิทีป

ให้กำนันเรียกแพทย์ตำบนมาประชุมได้

(ต่อจากหน้า 3)

ควนหรือเมื่อกัมการมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งร้องขอให้มีการประชุม แต่เมื่อรอบปีหนึ่งจะต้องมีการประชุมไม่น้อยกว่าหกครั้ง

ให้กำนันเรียกประชุมคนะกัมการตำบนไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

ประกาสแจ้งความ

สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากสัตร มีความประสงค์จะทำการประกวดราคาสร้างอาคารไม้ชั้นเดียวที่สโมสรกะซวงการคลัง ถนนพระอาทิจ ผู้สนใจในเรื่องนี้จะติดต่อขอซาบรายละเอียดได้จากเจ้าหน้าที่กองช่าง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากสัตร ทุกวันในเวลาราชการ กำหนดยื่นซองประกวดราคาในวันที่ 17 มีนาคม 2486 ระหว่างเวลา 10.00 น. ถึง 11.00 น. ผู้ที่จะไปดูสถานที่ให้ไปพร้อมกันที่กองช่าง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากสัตร ในวันที่ 15 มีนาคม 2486 เวลา 13.00 น.

สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากสัตร

ประกาส นะ วันที่ 10 มีนาคม 2486

10 – 3 – 86 5 ว.

รายการภาพยนตร์ของบริสัทสหสีนิมาจำกัด

แฟรงคาปร้า ผู้กำกับการสแดงเรื่อง "คืนหนึ่งยังจำได้" ได้กำกับการสแดงเรื่อง "ผ้ำคำน้ำค้าง"

สมจิต – สุภลักสน์น้อย พากย์

เปนเรื่องรักเศร้า ตรึงใจท่านหญิง มีวิพิธทัสนาคนะลี่สมิง ที่ เฉลิมบุรี 18-22

สาลาเฉลิมกรุง

วันพรึหัด ที่ 11 ถึงวันพุธที่ 17 มีนาคม 2486

ภาพยนตร์เรื่องรบอย่างนองเลือดและดุเดือด

★ ★ "เลือดทหานเสือ" ★ ★

โปรดคอยชม ดาราคู่เอก มาในเรื่องเพลงมโหลาน "ดาราลีลาส" เฟร็ดแอสแตร์ คู่กับ ยินเยอร์โรเยอรส์ ที่ เฉลิมกรุง ในเดือนมีนาคมนี้

สาลาเฉลิมบุรี	สาลาเฉลิมนคร	สาลาเฉลิมเวียง	สาลาเฉลิมธานี	สาลาเฉลิมราดส์	สาลาเฉลิมรัถ
11-15 มีน. ภาพยนตร์ไทย สรีกรุงสร้าง "น้ำท่วมดีกว่าฝนแล้ง" ทิดเรียว พากย์	11-12 มีน. "บ้ามรึตยู" 13-14 มีน. "เลือดคนกล้า" กับ "พ่อเปนโจร"	11-12 มีน. "เลือดคนกล้า" "พ่อเปนโจร" 13-14 มีน. "รักไม่เปน" ดาวบูรพา พากย์	11 มีน. "สามทหานหาน" กับ "ภัยในซานฟรานซิสโก" 12 13 มีน. "รถเมล์ด่วน"	11 มีน. "ปีสาจสมุท" 12-13 มีน. "เลือดนักสู้" กับ "จอมม้าบ้า"	11 12 มีน. "เลือดนักเลง" 13-14 มีน. "ปีสาจสมุท"

—วรรณคดี ของ "สเถียรโกเสส"—

ท้าว วิสวามิตร แล อื่น ๆ

ือ วรรณคดีเรื่องที่ 3 ของหนังสือพิมพ์ "อุดม" ซึ่ง
า ท่าน อธิบดีกรมสิลปากร ที่มีรสและรูปเรื่องผิด
ก่างกับ "มหาภารตยุทธ" ที่ได้จัดพิมพ์มาแล้ว อ่าน
สนุกเหมือนอ่านนวนิยาย ไม่มีคำอรรถคำแปล

ปกฝีมือ เหม เวชกร

ปกอ่อน ราคา 2.60 บาท ปกแข็ง 3.10 บาท
ั้งจองก่อนมีนาคม ได้หนังสือปกแข็ง
้วย ราคา 2.50 บาท (ถูกลง 60 สตางค์)
ววิสวามิตร แล อื่น ๆ" พิมพ์จำนวนจำกัดที่สุด
าก ความอัตคัดกะดาด ฉะนั้นท่านควรสั่ง
สี เพื่อความแน่นอน ที่จะไม่พลาด หนังสือเล่มนี้

ออก 10 มีนาคม

โอ.เอส.เค.

โอ.เอส.เค.ไลน์

ายกรุงเทพฯ – ยี่ปุ่น รับส่งไปรสนียภัณฑ์
โดยได้รับอนุมัติจากรัถบาลไทย และยี่ปุ่น
มีผู้โดยสาร และสินค้าไปมาเสมอ
สำนักงานใหย่ ตั้งอยู่ที่ โอซากา, ยี่ปุ่น
เงินทุน 100,000,000 เย็น
เปิดเมื่อ พ.ส. 2427
ต้องการซาบรายละเอียดโปรดถามได้ที่
บริสัท โอซากา ไช เซ็น ไกชา
รุงเทพฯ ถนนเจริญกรุง ตู้ไปรสนีย์ที่ 141
โทรสัพท์ 30928 – 9 31890
ผู้แทน บริสัท เดินอากาสไดนิบปอน

เหตุไดของจึงแพง

(ต่อจากหน้า 1)

พร้อมกับการประหยัดตัดทอนสิ่งที่ไม่จำเปน และฟุ่มเฟือยออกเสีย ก็จะทำไห้ลดความสิ้นเปลืองไปได้มาก และช่วยไห้กำลังผลิตและบริโภคอยู่ในระดับพอเหมาะแก่กัน ไม่เหลื่อมล้ำกว่ากันเกินกว่าที่ควรเปน

ครั้นนี้ขอไห้เรามาหวนพิจารนาดูการที่ราคาสินค้าในท้องตลาดของเรามีแต่จะพอกพูนเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ โดยไม่มีท่าทางว่าจะลดลง หรือแม้แต่คงที่อยู่ได้ในชั่วระยะขณะหนึ่งนั้นเปนเพราะอะไร มันเปนเครื่องหมายว่า เราได้มาถึงระยะเวลาที่สิ่งของต่างๆเกิดขาดแคลนขึ้นแล้วหรือ หรือว่าวัตถุดิบ และกำลังผลิตของเราไม่เพียงพอแก่การที่จะสนองความต้องการของประชาชน เปนไปไม่ได้แน่นอน ประเทสเราเปนประเทสอุดมสมบูรน์ไปด้วยทรัพยากรธมชาตินานาชนิด ทั้งทรัพย์ในดินสินในน้ำ เรามีอย่างพอเพียงจนเหลือเฟือ และสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ก็กำลังรอคอยเราอยู่อย่างกะหาย ที่จะอำนวยโภคผลแก่ผู้ประสงค์หาประโยชน์จากมันด้วยความตั้งใจจริงไม่ย่อท้อ หากจะว่าถึงกำลังผลิต ขณะนี้รัถบาลก็ช่วยเหลือสนับสนุนอยู่ทุกวิถีทาง ทั้งในทางการเงิน, แนะนำไห้ความรู้, ริเริ่มทำไห้ดูเปนตัวอย่างจนเปนที่ยอมรับกันว่า เรามีสมัถภาพในการผลิตวัตถุสำเร็ดรูปได้ดีกว่าและมากกว่าสมัยก่อนหลายเท่า

ก็อะไรเล่า ที่ทำไห้เราบ่นกันว่าของไม่มี ของแพง ขอยืนยันว่า ไม่ไช่เพราะสงครามทำสินค้าหดตัวหายไปเองแน่ แต่เปนด้วยเจตนาของคนบางจำพวก ประกอบกับความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของคนบางเหล่านั้นเองที่ช่วยไห้เหตุการณ์เปนไปเช่นนั้น โดยเจตนาก็คือ การกักกันสินค้าไว้หลังร้านไม่ยอมนำออกจำหน่าย รอไว้จนสินค้านั้นบางตาจากตลาดจึงระบายออกขายในราคาสูง การกว้านซื้อสินค้าของพวกพ่อค้านายทุนเพื่อค้ากำไร การใช้อิทธิพลของพวกพ่อค้านิสัยยิวทำเล่ห์กะเท่ไห้ราคาสินค้าสูงขึ้นด้วยการซื้อขายกลับไปกลับมา ตามที่ท่านสามัคคีไทยได้แสดงไว้ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็คือ การตื่นกลัวว่าของจะขาดตลาดเพราะสั่งมาจากที่อื่นไม่ได้ จึงต่างกักตุนของกันไว้คนละมาก ๆ โดยไม่จำเปน บางรายคิดวิตถารถึงกับวิตกกลัวว่า ราคาธนบัตรเปนสิ่งไม่แน่นอน เพราะย่อมขึ้นอยู่แก่ฝ่ายไดจะเปนผู้ชนะแพ้ในสงครามคราวนี้ ฝ่ายนั้นก็ย่อมกำอำนาจในการกำหนดราคาเงินไห้ขึ้นไห้ลงได้ตามใจชอบ ฉะนั้นพวกนี้จึงพากันเปลี่ยนทุนทรัพย์เปนเข้าของทองหยองและที่ดินเสียหมด ของต่าง ๆ จึงถูกรวบรวมไปเก็บนอนนิ่งไว้เฉย ๆ โดยไม่มีทางออกมาบำบัดความต้องการของประชาชนส่วนรวมได้

เมื่อเรารู้สมุถานของการที่ของขาดตลาดและมีราคาแพงดังนี้แล้ว วิธีแก้ก็คือไม่ควรทำตนเปนกะต่ายตื่นตูม ไห้เปนเครื่องเล่นของพวกพ่อค้านิสัยยิวได้ เพราะนอกจากพวกพ่อค้าหน้าเลือดเหล่านี้จะพากันอ้วนพุงโรไปตามๆกัน เพราะความเขลาเบาปัญญาของเราแล้ว ยังเปนผลร้ายแก่ประเทสชาติ โดยทำไห้ตลาดการค้าของเรานั้นปั่นป่วนไปโดยไช่เหตุ ด้วยของแพงเราเดือดร้อน มิไช่หรือ เมื่อเรารู้อยู่ว่าความเดือดร้อนนี้มีทางจะบรรเทาไห้เหือดหายไปได้ เราไม่ชอบหรือ เราจะไม่ร่วมหัวกันขจัดความเดือดร้อนนี้ไห้สิ้นไปดอกหรือ ถ้าเช่นนั้น ขอแนะนำว่าไห้พวกเรารีบรวมหัวกันเชื่อฟังและปติบัติตามที่ท่านสามัคคีไทยแนะนำนั้นเถิด รวมหัวกันว่าอะไรว่าตามกัน ไม่ซื้อของที่ราคาแพงจนเกินปรกติ ไม่ช้าพวกพ่อค้ายิวก็จะลดราคาสินค้าลงมาเองแน่นอน

ทางการทหารยี่ปุ่นในกรุงเทพฯ เลี้ยงฉลอง วันครบรอบ ๓๘ ปีแห่งชัยชนะสงครามรุสเซีย

เนื่องด้วยเมื่อวันที่ 10 เดือนนี้ เปนวันบรรจบครบรอบปีที่ 38 แห่งชัยชนะของกองทหารยี่ปุ่นแก่กองทหารรุสเซียแห่งสงคราม 1904 5

ทางการทหารยี่ปุ่นในกรุงเทพฯ จึงได้จัดไห้มีการฉลอง นะ โรงแรมโอเรียนเต็ล พนะท่าน พลตรี พิชิต เกรียงสักดิ์พิชิต ได้เปนผู้แทนพนะท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม ผู้บัญชาการทหารสูงสุดไปร่วมในงานนี้ พร้อมด้วยท่านรัถมนตรีว่าการกะซวงการต่างประเทสกะซวงอุตสาหกัมและกะซวงอื่นๆอีกหลายท่าน รวมทั้งข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน คนะทูตานุทูตในฝ่ายอักสะประเทส พ่อค้าคหบดีและหนังสือพิมพ์ หลังการรับประทานอาหารแล้ว ได้มีการฉายภาพยนต์ นะ สนามหน้าโรงแรม กิจการเปนไปด้วยความเรียบร้อยสมเกียรติยิ่ง

นายกะแสร์ วสุวัต แทน
บริสัทสรีกรุง จำกัด เจ้าของ
นายวิรัช บูรนสิลปิน บรรนาธิการ
ผู้พิมพ์ และผู้โคสนา
สำนักงาน เลขที่ 58–60
อาคาร 4 ถนนราชดำเนิน
พิมพ์ที่โรงพิมพ์สรีกรุง สพานมอน

เยอรมันยึดเมืองได้อีก2เมือง

การสู้รบทางคารคอฟทวีความดุเดือดยิ่งขึ้น ทัพโซเวียตทางโอเรลถูกโจมตีหนักหน่วง

เบอร์ลิน 9 มี.ค. – กองบันชาการสูงสุดของกองทัพเยอรมันได้ออกแถลงการน์เมื่อเที่ยงวันนี้ว่า การยุธในรัสคุหยาวในแนวรบบูรพาได้ดำเนินต่อไปหย่างไม่คลายความรุนแรง หย่างไรก็ตาม กองทหานเยอรมันได้เปนเจ้าแห่งสถานะการน์หยู่ ตลอดแนวรบอันไพสาล กองทหานเหล่านี้ได้ทำการโจมตีเปนผลสำเร็จและยึดมั่นหยู่ในบันดาที่มั่น ทำการต้านทานหย่างไม่ลดถอยในด้านอื่นๆ หรือไม่ก็ดำเนินการเคลื่อนทัพเลี่ยงการสู้รบตามแผนการน์เพื่อย่นแนวรบ

การโจมตีของฝ่ายเยอรมันในด้านคารคอฟกำลังดำเนินคืบหน้าต่อไป หลังจากการสู้รบหย่างหนักหน่วงแล้ว โซเวียตได้ถูกขับให้ถอยไปจากแนวต้านทาน ฝ่ายอักสะโจมตียึดได้บริเวนพื้นที่หลายแห่ง รวมทั้งเมืองวัลกิ และลิอูโบทิน

การยุธต้านทานในด้านโอเรล และสตารายารุสสาได้ดำเนินต่อไปอีกในวันวาน บันดากองพลทหานเยอรมันซึ่งมีฝูงบินแห่งกองทัพอากาสปติบัติการช่วยเหลือหย่างไม่เมื่อยล้าหยุดยั้ง ได้ยึดมั่นต้านทานการโจมตีหย่างขนานใหญ่ของขบวนทหานราบโซเวียต และได้ยังความเสียหายหย่างหนักให้แก่โซเวียต มิไยที่จะมีหน่วยปืนใหญ่ รถถังและฝูงบินโจมตีช่วยเหลือหย่างเข้มแข็งที่สุด โซเวียตก็หาอาจสามารถที่จะยึดพื้นที่เพิ่มขึ้นได้ไม่

วิทยุเยอรมัน

อาหารกลางวันของท่าน
คือ ก๋วยเตี๋ยว

โดย
รอบนครหลวง

การปติบัติผิดๆ ของบันดาห้างร้านค้า ในเรื่องป้ายโคสนา มักจะมีเสมอๆ ซึ่งบางครั้งก็หลงตาเจ้าหน้าที่ไปบ้าง เรื่องจึงละเลยมา บัดนี้เรื่องป้ายโคสนาก็ได้ปรากตเปนผิดขึ้นอีกแล้ว คือ ป้ายของห้างแห่งหนึ่ง และป้ายของโรงมหรสพแห่งหนึ่ง ทั้ง 2 แห่งนี้หยู่ใกล้กัน และมีเจ้าของเปนชาวต่างด้าวเหมือนกัน สถานที่ทั้ง 2 แห่งนี้หยู่ที่ฝั่งตรงข้าม หลักรถรางหน้าตลาดเก่าเยาวราช

•

ทั้ง 2 แห่งนี้ เปนตัวตึกสร้างใหม่สูตระหง่านสวยงามทั้ง 2 ตึก มีอักสรที่ป้ายว่า “ห้างค้าทองเทียนกัวเทียน” กับ “ไชฮ้อ” ตึก 2 แห่งนี้ หยู่ตรงข้ามกัน ที่ว่าผิดก็เพราะป้ายทั้ง 2 แห่งนี้ เขียนเอาอักสรต่างด้าวไว้ข้างบนอักสรไทย

•

ถ้าตามหลักปติบัติที่ถูกต้องแล้ว เราควรจะเอาอักสรไทยไว้บน ถ้าหยู่บันทัดเดียวกัน ก็เอาอักสรไทยไว้ทางขวา การที่เสนอมา ก็เพื่อให้เรื่องสดุดใจนี้หายไปเสีย

•

วันนี้ขอพูดกับท่านข้าราชการผู้มีหน้าที่เขียนใบเส็ด ปถมสึกสา อำเพอพระนครสักเล็กน้อย เพราะท่านมีหน้าที่ติดต่อกับราสดรโดยตรง กรุนาเห็นอกราสดรผู้ไปติดต่อกับท่านบ้าง เพราะทุกคนที่ไปติดต่อกับท่าน ย่อมต้องมีอาชีพที่จะกะทำเหมือนท่าน ฉะนั้นเวลาย่อมสำคัน

•

การที่ท่านเริ่มจับงาน เมื่อเวลา 9.40 น. หลังจากรับทานกาแฟเส็ด ทั้งๆ ที่ราสดรยืนรอท่านหยู่หย่างแออัด รวมทั้งข้าราชการที่ลางาน มาด้วยนั้น เปนการสมควนหรือ และเมื่อผู้มาชำระเงินมอบเงินให้กับท่านพร้อมด้วยใบเส็ดเก่าแล้ว ท่านก็ยังไม่ให้ใบเส็ดใหม่ ถามท่านๆ ก็ตอบว่า ต้องเขียนใบเส็ดให้หมดทั้ง 2 เล่มก่อนแล้วจึงจะแจกให้พร้อมกัน ผู้เขียนก็เห็นใจท่านเหมือนกัน ในความเหนื่อยยาก แต่ว่าถ้าท่านอรุ่มอร่วย ไม่ถืออารมย์เปนเกนท์ ท่านก็คงทำได้

•

การปติบัติงานเช่นนี้ ย่อมเสียเวลาและประโยชน์ของราสดรที่มาติดต่อมาก ผู้เขียนขอเตือนว่า หน้าที่ทุกๆ หย่างของรัถ เมื่อปติบัติงานให้รัดกุมได้เท่าใด ย่อมเปนผลดีของประเทสชาติเท่านั้น

สวัสดี

"นายบอก"

พนะท่านดิเรก ชัยนาม เดินทางถึงยี่ปุ่นแล้ว

ฟุกุโอกะ 9 มี.ค. – พนะท่านดิเรก ชัยนาม เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงโตเกียว ซึ่งได้ลาพักผ่อนกลับไปเยี่ยมกรุงเทพฯ นั้น ได้เดินทางจากไคโฮกุมาถึงฟุกุโอกะแล้วเมื่อบ่ายวันนี้ โดยเครื่องบินเพื่อเดินทางต่อไปยังโตเกียว เมื่อเวลา 19 06 น. ท่านเอกอัคราชทูตได้โดยสานขบวนรถด่วนฟุจิพิเสสจากสถานีฮากาตาไปยังโตเกียวแล้ว. – วิทยุยี่ปุ่น

จะบังคับทำสอาด

(ต่อจากหน้า1)

เพื่อสนับสนุนนโยบายของพนะท่านผู้นำให้บันลุผลโดยเด็ดขาด พายในเร็วๆ นี้ กะซวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งด่วนถึงคนะกรมการจังหวัดทุกจังหวัดได้ดำเนินการดั่งต่อไปนี้ คือ ให้คนะกรมการจังหวัด สั่งคนะกรมการอำเพอให้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปยังบ้านเรือนของราสดรแล้วบังคับให้ราสดรรักสาบริเวนบ้าน คือบ้านและพายในบ้านให้ถูกต้องตามอนามัย ให้คนะกรมการจังหวัดถือปติบัติโดยเคร่งครัด และให้กวดขันตลอดจนบ้านพักข้าราชการด้วย

ท้ายของคำสั่งนี้ กะซวงมหาดไทยยังได้สั่งสำทับว่า ในการดำเนินการเรื่องนี้ ท้องถิ่นใดสมควนที่จะประกาสใช้ข้อบังคับตามกดหมายสาธารนะสุข เพื่อให้เกิดผลโดยสมบูรน์ ก็ให้บอกชี้แจงไป เพื่อจะได้ติดต่อกับกะซวงการสาธารนะสุขให้ดำเนินการต่อไป